

வாரணம் ஆயிரம் விளக்கவுரை

இரா. இமயவரம்பன்

R Imayavaramban

உள்ளடக்கம்

முகவுரை

காப்பு

சொற்பொருள் விளக்கம்

1. வாரணம் ஆயிரம்

2. நாளை வதுவை மணம்

3. இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம்

4. நாற்றிசைத் தீர்த்தம்

5. கதிரொளி தீபம்

6. மத்தளம் கொட்ட

7. வாய்நல்லார்

8. இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்

9. வரிசிலை வாள்முகம்

10. குங்குமம் அப்பி

11. ஆயனுக்காக

இலக்கண விளக்கம்

துணை நின்ற நூல்கள்

என்னைப் பற்றி

முகவுரை

பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்;

கனவில் மிகக்கண்டேன்'

-பூதத்தாழ்வார்

பகல் இரா என்று பார்க்காமல் நனவிலும் கனவிலும் அகத்தில் அன்பென்னும் விளக்கேற்றிக் கண்ணனைக் கண்டுணர்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். அச்சுதனின் அடிபணிந்து 'ஆள்கின்றான் ஆழியான்' என்று அவனுக்கே ஆளாகி அன்பொழுகப் பாடிய ஆழ்வார்களுள், அந்தப் பரம்பொருளுக்கே பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்தி உயர்ந்தவர் பெரியாழ்வார். பெரியாழ்வாரின் திருமகளாரான ஆண்டாளோ, தான் சூடிக் கொடித்த மலர்மாலையாலும் பாடிக் கொடுத்த தமிழ்மாலையாலும் விலங்கிட்டுப் பரந்தாமனையே ஆண்ட பரமபக்தை. மற்ற ஆழ்வார்களைப் போல் பக்தி வேறு, தாம் வேறு என்று இல்லாமல் பக்தியையும் ஆண்டாளையும் பிரிக்கமுடியாத நிலையில் பக்திமயமாக நின்றவள் ஆதலால், ஆழ்வார்கள் எல்லாரிலும் ஆண்டாளே உயர்ந்தவள் ஆகின்றாள். அதனால்தான், 'ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையள்' என்று கோதையின் பெருமையைப் பாடுகின்றார் மணவாள மாமுனிகள்.

மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆண்டாள், கோவிந்தனின் திருவருள் பெற்று அவனைத் தன் மணாளனாக அடைய வேண்டி மார்கழித்திங்கள் முழுவதும் நோன்பு நோற்றாள். அவளது நோன்பின் சிறப்பினால் மனமகிழ்ந்து மாதவன் தன் அருகில் வருவான் என்று எதிர்பார்த்தாள். கண்ணன் வரவில்லை. இதனால் மனம் வருந்திய கோதை, காமதேவனிடம் சென்று முறையிட்டாள். 'மானிடவர்க்கு என்று பேச்சுப்படிவ வாழ்கில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே' என்று சொல்லிக் கோவிந்தனை மணக்காமால் மனிதரை மணந்து கொள்ளும் நிலை என்று ஒன்று தனக்கு உண்டானால் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளப்போவதாகக் காமனிடம் அறிவித்தாள். அதனால் 'கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள்' என்னும் பேறு தனக்கு வாய்க்குமாறு அருள்செய்ய வேண்டும் என்று மன்மதனிடம் வேண்டினின்றாள். கோதையின் வேண்டுகல் நிறைவேறுமாறு கண்ணனும் அவள் கண்முன் தோன்றி, அவளைச் சீக்கிரம் தன் மனையாளாக்கி அழைத்துக்கொள்ள வருவதாகக் கூறிப் போனான். வசந்த காலமும் வந்துவிட்டது. குயில்கள் கூவத் தொடங்கின. ஆனால், வருவேன் என்று சொல்லிச்சென்ற கண்ணன் மட்டும் வந்து சேரவில்லை. ஒருவேளைக் கண்ணனை வரச்சொல்லிக் குயிலைக் கூவச் சொன்னால் அந்தக் குயிலின் ஓசை கேட்டுத் தன்னிடம் வருவானோ என்று ஏங்கி, அந்தக் குயிலைக் கோவிந்தனிடம் தூதாக அனுப்பிவைத்தாள். ஆயினும் அவன் வரவில்லை. கண்ணனை நினைத்து நினைத்து மனம் உருகி இமைகளை

முடாமல் துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்து எவ்வளவு காலம் தான் கண்விழித்து இருக்கமுடியும்? ஒருநாள் கண் அயர்ந்தாள்.

நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.

என்ற வள்ளுவர் கூற்றுப்படி, நனவில் தான் காண முடியாத நாராயண நம்பியைக் கனவில் காணும் பேறு பெற்று உயிர்ப் பொலிவுற்றாள் கோதை. அது மட்டுமன்றி, அந்தக் கனவிலேயே அவனை நாடும் நகரமும் அறிய மணந்துகொள்ளும் பாக்கியமும் அருளப்பெற்றாள். அவ்வாறு அக்கனவில் பெற்ற அவனது உறவு 'இற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்' அவளுக்குப் பற்றாக நிலைத்து நிற்குமாறு அருள்செய்தான் பரமன்.

ஆயனாகிய மாயன் தன்னை மணந்துகொண்ட இந்த அருங்கனவினைத் தன் ஆருயிர்த் தோழியிடம் சொல்லி மகிழும் கோதை அந்தக் கனவினை 'வாரணம் ஆயிரம்' என்று தொடங்கும் பத்துப் பாசரங்கள் கொண்ட தூய தமிழ்மாலையாக அருளிச்செய்கிறாள். இந்தப் பத்துப் பாடல்களுடன் பலனைச் சொல்லும் பதினொராம் பாடலும் சேர்ந்து ஸ்ரீ ஆண்டாள் பாடிய 'நாச்சியார் திருமொழி'யின் ஒரு பகுதியான 'ஆறாம் திருமொழி'யாகத் திகழ்ந்து விளங்குகிறது.

'ஆயும் தொறும் தொறும் இன்பம் தரும்' தமிழ்மாலையாகிய 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் ஆரண மொழியின் அரும்பொருளில் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து அனைவரும் அனுபவிக்க வேண்டி விளக்கவுரையாகிய இந்நூலை எழுத முயன்றுள்ளேன். 'வாரணம் ஆயிரம் விளக்கவுரை' என்னும் இந்நூலைப் படிப்பவர்களின் வாழ்வில் வளங்கள் பல கூடித் துயர் தேய்ந்து நலம் வாய்க்க நாரண நம்பியின் நல்லருளை நாடித் துதிக்கின்றேன்.

காப்புச் செய்யுள்கள் தவிர மற்ற விவரங்கள் யாவும் பல்வேறு நூல்களிலிருந்து எடுத்த செய்திகளைக் கொண்டுத் தொகுக்கப்பட்டவையே என்பதை இங்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விளக்கவுரைப் புத்தகத்தை உருவாக்க எந்தெந்த நூல்கள் துணை செய்தன என்பதற்கான பட்டியலையும் வாரணம் ஆயிரத்தின் இலக்கண விளக்கத்தையும் பிற்சேர்க்கையாக அளித்துள்ளேன்.

'வாரணம் ஆயிரம் விளக்கவுரை' என்னும் இந்நூலில் சொற்பிழையோ பொருட்பிழையோ இருப்பின் அருள்கூர்ந்து பொறுத்து இதனை ஆதரித்து ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்,

இரா. இமயவரம்பன்

காப்பு

1. நம்மாழ்வார் வாழ்த்து

(பாவகை: வெண்டளையால் வந்த கலிவிருத்தம்)

கோதை மலர்மகள் கோவிந்தன் மேலருங்
காதல் பெருகக் கனாக்கண் டுரைத்ததாம்
தீதில் மறையின் சிறப்பை மொழிந்திடக்
கோதில் குருகையர் கோன்கழல் காப்பதே.

சொற்பொருள்:

கோதை மலர்மகள் = மலர்மகளாகிய (இலக்குமி) கோதை

கோவிந்தன் மேல் அரும் காதல் பெருக = கோவிந்தன் மீதான அரிய காதல் பெருக

கனாக் கண்டு உரைத்ததாம் = கனவொன்றைக் கண்டு (தன் தோழிக்கு)

சொல்வதாகிய

தீதில் மறையின் = தீமையற்ற வேதமொழியாகிய 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும்
பதிகத்தின்

சிறப்பை மொழிந்திட = சிறப்பை விவரித்து நான் விளக்கவுரையாக அளிப்பதற்கு

கோதில் = குற்றமற்ற

குருகையர் கோன் = திருக்குருகூரில் அவதரித்த நம்மாழ்வார்

கழல் = திருவடிகள்

காப்பதே = காப்பாக அமையும்

*

2. கலைமகள் வாழ்த்து

(பாவகை: நேரிசை வெண்பா)

வாரணங்கள் சூழ மணிவண்ணன் வந்தானென்று
ஆரணங்காம் ஆண்டாள் அளித்தருளும் - ஆரணமாம்
அந்தமிழின் ஆழ்பொருளா ராய்ந்தளிக்கும் ஆற்றலைநா
வந்தகலை வாணீ வழங்கு..

சொற்பொருள்:

நா வந்த கலை வாணீ = என் நாவில் வீற்றிருக்கும் கலைவாணியே!

வாரணங்கள் சூழ = யானைகள் சூழ்ந்துவர

மணிவண்ணன் வந்தான் என்று = கண்ணன் (தன்னை மணம்புரிய) வந்தான் என்று

ஆர் அணங்காம் = அழகு வாய்ந்த தெய்வமகளாகிய

ஆண்டாள் அளித்து அருளும் = ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

ஆரணமாம் = வேதமொழியாகிய

அந்தமிழின் = 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் அழகிய தமிழ்மாலையின்

ஆழ் பொருள் ஆராய்ந்து அளிக்கும் ஆற்றலை = ஆழ்ந்த அர்த்தத்தை ஆராய்ந்து விளக்கும் சக்தியை

வழங்கு = (நீ எனக்கு) அருள்வாயாக!

*

3. கோதை துதி

(பாவகை: நேரிசை வெண்பா)

வையத்தார் வாழ மறைவாழ வண்புதுவைத்
தையலாள் தீந்தேன் தமிழளித்தாள் - மையற்ற
மாமலராள் அன்னாள் மலர்த்தா ளிணைவணங்கச்
சேமமுறும் வாழ்வும் செழித்து.

சொற்பொருள்:

வையத்தார் வாழ = உலகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் வளமுடன் வாழுமாறும்

மறை வாழ = வேதங்கள் மாண்புடன் விளங்குமாறும்

வண் புதுவை = வளமிகுந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த

தையலாள் = மங்கையான ஆண்டாள்

தீம் தேன் = தித்திக்கின்ற தேன் போன்ற

தமிழ் அளித்தாள் = திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்னும் தமிழ்மலைகளை
நாம் கற்றுணருமாறு அருளிச்செய்தாள்

மை அற்ற = குற்றமற்ற

மாமலராள் = தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்

அன்னாள் = போன்றவளாகிய கோதையின்

மலர்த்தாள் இணை வணங்க = மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கினால்

வாழ்வும் = நம் வாழ்க்கையும்

செழித்து = செழிப்புடன்

சேமம் உறும் = வளம் பெறும்.

கவிதைகள்,

இரா. இமயவரம்பன்

சொற்பொருள் விளக்கம்

1. வாரணம் ஆயிரம்

வாரண மாயிரம் சூழ வலம்செய்து,
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்றெதிர்,
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்,
தோரணம் நாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

தோழீ = என் உயிர்த் தோழியே!

நம்பி = சகல குண பரிபூரணனாகிய

நாரணன் = ஸ்ரீமன் நாராயணன்

ஆயிரம் வாரணம் சூழ = ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்து வர

வலம் செய்து = ஊர்வலமாக வந்து

நடக்கின்றான் என்று = எழுந்தருளுகின்றான் என்று அறிந்து அவனை வரவேற்று

எதிர் = எதிரே

பொன் பூரண குடம் வைத்து = பொன்மயமான பூரண கும்பங்களை வைத்து

புறம் எங்கும் = நகர்ப்புறம் முழுவதும்

தோரணம் நாட்ட = தோரண கம்பங்கள் நாட்டி அலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனான நாராயணமூர்த்தி, ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்துவர எழுந்தருளி வலம் வருகிறான் என்று அவனை வரவேற்று எதிரே பொன்னாலான பூரண குடம் வைத்து, நகரம் முழுவதும் தோரண கம்பங்கள் நாட்டி அலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்.

பாடல் விளக்கம்

கோதையைத் திருமணம் செய்துகொள்ளக் கோவிந்தன் மணக்கோலம் கொண்டு வருகிறான். அப்படி வரும்போது அவனைச் சுற்றி ஓராயிரம் யானைகள் உடன் வருகின்றன. அவனை அந்த ஊரே பூரண கும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்கிறது.

இவ்வாறு கண்ணன் மணப்பந்தலுக்கு வரும் அழகையும் கம்பீரத்தையும் தோழியிடம் சொல்லிப் பூரிக்கிறாள் கோதை.

வாரணம் என்றால் யானை என்று பொருள். இச்சொல், யானை என்னும் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாக சேந்தன் திவாகரம் என்னும் நிகண்டு நூலில் கூறப்பட்டுள்ள முப்பத்தெட்டுப் பெயர்களில் ஒன்று. யானையின் முப்பத்தெட்டுப் பெயர்களாவன : தும்பி, கடிவை, புகர்முகம், தோல், கரி, உம்பல், வயமா, பகடு, நால்வாய், கரிணி, குஞ்சரம், கயமே, களபம், மருண்மா, தந்தி, மாதங்கம், ஒருத்தல், களிறு, சிந்துரம், கறையடி, எறும்பி, வழுவை, வாரணம், வேழம், வல்விலங்கு, நாகம், மதகயம், அத்தி, இபம், கும்பி, போதகம், உவாவே, தூங்கல், மாதிரம், மறமலிகைம்மா, ஆம்பல், கோட்டுமா, புழைக்கை.

‘யானை’ என்பது மங்கலச் சொல்லும் கூட. ஆ.சிங்காரவேலு முதலியாரின் அபிதான சிந்தாமணி (தமிழ் என்சைக்ளோபீடியா) வழங்கும் மங்கலச் சொற்களின் பட்டியலில் ‘யானை’ என்னும் சொல்லும் இடம்பெறுவதைக் காணலாம்..

சீர், எழுத்து, பொன், பூ, திரு, மணி, யானை, தேர், பரி, கடல், புகழ், மலை, மதி, நீர், ஆரணம்(வேதம்), சொல், புயல், நிலம், கங்கை, உலகம், பரிதி (சூரியன்), அமிர்தம் ஆகியனவும் இவை தொடர்பான சொற்களும்.

- அபிதான சிந்தாமணி

மங்கல நிகழ்வான திருமணத்தை விவரிக்கும் இந்தப் பதிகம், யானையைக் குறிக்கும் ‘வாரணம்’ என்ற மங்கலச் சொல்லோடு தொடங்கி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘மஞ்சதோய் வெண்குடை மன்னராய் வாரணம் சூழ வாழ்ந்தார்’ என்னும் திருமங்கையாழ்வார் பாடல் உணர்த்துவதுபோல், யானைகள் நிறைய வைத்திருப்பது அரசர்களின் செல்வச்செழிப்புக்கும் வீரத்திற்கும் ஓர் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. மேலும், அரசர்களை எல்லாம் திருமாலின் அம்சமாகக் கருதுவது மரபு ஆதலால், வடமதுரைக்கு அரசனாகிய நாரண நம்பி நடக்கின்ற அழகைச் சொல்லும் போது யானைகள் சூழ வந்தான் என்று சொல்கின்றாள் கோதை.

அரங்கனின் கோயில் வாசலில் அவனைத் தரிசிப்பதற்காகக் கூடியுள்ள யானைகளின் கூட்டம் அலைகடலெனக் காட்சியளித்ததாக தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் கூறுவதைக் காணலாம்.

இருங்களிற்று ஈட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலை கடல் போன்று உளது எங்கும்

- தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்

கம்பநாட்டாழ்வார் தாம் இயற்றிய இராமகாதையில், இராகவன் சீதையை மணம்புணரத் திருமண மண்டபத்தைச் சென்றடையும்போது, யானைக் கூட்டம் புடைசூழத் தேரின் மேல் வந்து சேர்ந்தான் என்று கூறுவதையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கி மகிழலாம். இங்கு சிற்றரசர்கள் வெள்ளமெனப் பெருந்திரளாகக் கூடியிருந்ததையே யானைக் கூட்டம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

எஞ்சலில் உலகத் துள்ள எறிபடை அரச வெள்ளம்
குஞ்சரக் குழாத்தின் சுற்ற கொற்றவன் இருந்த கூடம்
(குஞ்சரம் = யானை, குஞ்சரக் குழாம் = யானைக் கூட்டம்)
- கம்பர்

திருமாலின், நாமங்களுள் மிக உன்னதமானது 'நாராயணா' என்னும் நாமமே. கண்ணனுடைய பாதங்களைப் பற்றிப் பணியும் பக்தர்களின் மனத்தில் முதலில் உதித்திடும் திருநாமமும் நாராயணமே என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

கண்ணன் கழலிணை, - நண்ணும் மனமுடையீர்,
எண்ணும் திருநாமம், - திண்ணம் நாரணமே.
- நம்மாழ்வார்

அதனால்தான், 'குயில் பத்து' என்று சொல்லக்கூடிய 'ஐந்தாம் திருமொழி'யின் கடைசி பாட்டை 'நமோ நாராயணா என்பாரே' என்று பாடி முடிக்கும் கோதை, தனக்கும் கண்ணனுக்கும் நடக்கவிருக்கும் திருமணத்தைப் பாடும் 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் ஆறாம் திருமொழியின் முதற்பாடலிலும் கண்ணனை 'நாரண நம்பி' என்று அழைக்கின்றாள். அதுமட்டுமல்லாமல், அம்மி மிதிக்கும் அருமையான வேளையிலும், அவனை 'நாராயண நம்பி' என்றே அழைக்கின்றாள் என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

'நம்பி' என்ற சொல்லுக்கு சகல குண பரிபூர்ணன் என்று பொருள். ஸ்ரீமன் நாராயணன் அனைத்து கல்யாண குணங்களும் நிறைந்தவன் ஆதலால், 'நம்பி' என்ற அழகிய சொல் கொண்டு அவனை அழைக்கிறாள் கோதை. 'இராமனாகிய நம்பியின் வடிவழகைப் பார்ப்பதற்கு சீதைக்கு ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும்; அதேபோன்று, சீதையின் பேரெழிலைக் காண்பதற்கும் இராமனுக்கு ஆயிரம் கண்கள் போதாது' என்று கம்பநாடர் கூறுவதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

நம்பியைக் காண நங்கைக்கு ஆயிரம் நயனம் வேண்டும்
கொம்பினைக் காணும் தோறும் குரிசிற்கும் அன்னதே ஆம்
- கம்பர்

மதுரையார் மன்னன் ஆதலால், அவனை எதிர்கொண்டு வரவேற்கப் பூரண கும்ப மரியாதையுடன் திரண்டிருக்கின்றனர் ஊர் மக்கள். மேலும், தோரணங்களையும்

நாட்டி வீதிதோறும் அலங்கரித்துள்ளனர். இந்தக் கண்கொள்ளாக் காட்சியை விளக்கும் இந்தப் பாசுரத்தை ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒரு மங்கலப் பொருளை வைத்திருக்கிறாள் கோதை. முதல் அடியில் ஆயிரம் யானைகளையும், இரண்டாம் அடியில் மங்கல சொரூபனான சாட்சாத் நாராயணமூர்த்தியையும், மூன்றாம் அடியில், பூரண கும்பங்களையும், கடைசி அடியில் தோரணங்களையும் குறிப்பிட்டு, மங்கலம் பொங்க இத்திருமொழியைத் தொடங்குகிறாள் பெரியாழ்வார் திருமகள்.

2. நாளை வதுவை மணம்

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு,
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்,
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பான்,ஓர்
காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

தோழீ = என் உயிர்த் தோழியே!

நாளை = நாளைய தினம்

வதுவை மணம் என்று = திருமணம் என்று

நாள் இட்டு = முகூர்த்தம் நிர்ணயித்து

பாளை = பாளைகளோடு கூடின

கமுகு = பாக்கு மரங்களால்

பரிசு உடை = அலங்கரிக்கப்பட்ட

பந்தல் கீழ் = மணப்பந்தலின் உள்ளே

கோள் அரி = நரசிம்மன்

மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் = மாதவன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்களை
உடையவனும்

ஓர் காளை = ஒரு காளையைப் போன்றவனும் ஆகிய கண்ணன்

புகுத = பிரவேசிக்கும் காட்சியை

நான் கனாக் கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, "நாளைய தினம் கண்ணனுக்கும் ஆண்டாளுக்கும் திருமணவிழா" என்று
நாள் நிச்சயித்துப் பின்னர் விவாகத்தின் முதல்நாள் செய்ய வேண்டிய
சடங்குகளைச் செய்வதற்காக, பாளையோடு கூடிய பாக்கு மரங்களால் அலங்காரம்
செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழே, நரசிம்மன், மாதவன், கோவிந்தன் என்னும்
திருநாமங்கள் உடைய கண்ணன் என்னும் இளங்காளை போல்வான் பிரவேசிக்க
நான் கனாக் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

'வாரணம் ஆயிரம் சூழ' நகரில் வலம் வந்த மதுசூதனன் திருமணப் பந்தலின்கீழ்ப் பிரவேசிக்கும் காட்சியை விளக்குகிறது இந்தப் பாடல்.

'வதுவை' = திருமணம். "குயில்இனம் வதுவை செய்ய, கொம்பிடைக் குனிக்கும் மஞ்சை" என்று குயில்களுக்குக்கூடத் திருமணம் செய்து பார்க்கும் கம்பர் கவிதையும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. வதுவை மணம் = திருமண விழா.

"பாளை கமுகு பரிசடைப் பந்தல்" என்னும் இடத்தில் திருமணப் பந்தலின் அழகை விவரிக்கிறாள் கோதை. மணப்பந்தலானது பாக்குமரத்தின் பாளைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. கமுகு என்றால் பாக்குமரம். கரும்பு, கமுகு, வாழை முதலியவற்றை மங்கல விருட்சங்கள் என்பர்.

பாளைகள் என்பவை பாக்கு மட்டைகள். இப்பாளைகள் விரியும்போது வாசனை மிகுதியாக இருக்கும். இதையே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் திருப்பள்ளியெழுச்சியில் "பாக்குமரங்களின் மடல்களைக் காலைநேரக் காற்று கீறுகிறது. அதனால் அவற்றின் பாளைகளின் மணம் எங்கும் கமழ்கிறது" என்று பாடுவார்.

பாய்இருள் அகன்றது, பைம்பொழில் கமுகின்
மடல்இடைக் கீறி வண்பாளைகள் நாற
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ!
- தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் (திருப்பள்ளியெழுச்சி)

'கோளரி' = பொலிவுமிக்க சிங்கம். 'மாறாய தானவனை வள்ளுகிரால் மார் இரண்டு கூறாகக் கீறிய கோளரி' என்று நரசிம்ம அவதாரத்தின் பெருமைகளைக் குறிப்பிடும்போது திருமாலைக் 'கோளரி' என்ற நாமம் கொண்டே துதிக்கின்றார் திருமழிசை ஆழ்வார். 'தெள்ளிய சிங்கம் ஆகிய தேவ' என்று திருமங்கை ஆழ்வாரும் திருவல்லிக்கேணித் திருமாலைப் பாடுகின்றார்.

கோள் = மிடுக்கு. அரி = சிங்கம். அத்தகைய மிடுக்குடைய சிங்கம் போன்றவன் கண்ணன் என்பதால் கோதையும் கோளரி என்ற பெயரால் கண்ணனை அழைக்கின்றாள். மேலும், 'கோள்' என்னும் சொல்லுக்கு 'இடையூறு' என்றும் பொருள். அவ்வாறு பொருள்கொண்டால், 'அரி' என்னும் சொல் 'அரிகின்ற அல்லது நீக்குகின்ற' என்று பொருள்படுகின்றது. இதனால், 'கோளரி மாதவன்' என்பதற்கு 'இடையூறுகளை நீக்குகின்ற மாதவன்' என்று அர்த்தம்.

'மாதவன்' என்று சொல்லும்போது மது (தேன்) போலும் இனியவன் என்றும், 'கோவிந்தன்' என்று அழைப்பதன் மூலம் மலையால் குடைபிடித்து பக்தர்களைக்

காத்தவன் என்றும் கண்ணனின் பெருமையைச் சாற்றுகிறாள். மேலும், ஏறுபோல் பீடு நடை உடையவனாதலால் காளை என்றும் அவனைப் போற்றுகின்றாள். 'கள்வன்கொல் யான் அறியேன் கரியான் ஒரு காளை' என்ற திருமங்கை ஆழ்வார் திருமொழியையும் இங்கு கருத்தில் கொள்ளலாம். புகுத = பிரவேசிக்க

இறைவன் தீயவர்களுக்குச் சிங்கமாகவும், பக்தர்களுக்கு இனியவனாகவும் அன்பர்களை இரட்சிக்கும் அருளுள்ளம் கொண்டவனாகவும் இருக்கிறான் என்பதை 'கோளரி மாதவன் கோவிந்தன்' என்னும் மூன்றே நாமங்களைச் சொல்லி நமக்குள் இறைவுணர்வை ஊட்டுகிறாள் கோதை.

"ஆயிர நாமச் சிங்கம் மணத் தொழில் செய்த திறத்தால்" என்று கம்பரும் மணக்கோலம் கொண்ட இராமனை "ஆயிரம் திருப்பெயர்களையுடைய சிங்கம் போன்றவன்" என்று புகழ்வது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

3. இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம்

இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம்,
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து,
மந்திரக் கோடி யடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

இந்திரன் = தேவேந்திரன்

உள்ளிட்ட = முதலான

தேவர் குழாம் எல்லாம் = தேவர் கூட்டங்கள் எல்லாம்

வந்து = இந்தப் பூலோகத்திற்கு வந்து

இருந்து = தங்கி இருந்து

என்னை மகள் பேசி = என்னைக் கண்ணனுக்கு மணமகளாகத் தரும்படி கேட்டு
நிச்சயித்து

மந்திரித்து = சீர் முதலான விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து முடித்து

அந்தரி = துர்க்கையானவள்

மந்திரக் கோடி = நிச்சயதார்த்தப் புடவையை

உடுத்தி = எனக்கு அணிவித்து

மணமாலை = வாசனையுள்ள மலர்மாலையை

சூட்ட = சூட்டியதையும்

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, கண்ணனுக்கும் எனக்கும் நடக்கும் திருமணத்தைக் காண, இந்திரன் முதலிய
தேவர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டாராக இந்தப் பூவுலகத்துக்கு வந்திருந்து,
கண்ணனுக்கு மணமகளாக என்னைத் தரும் படி கேட்டு நிச்சயித்தனர். அதன் பின்,
கண்ணனின் உடன் பிறந்தாளான துர்க்கை எனக்குத் தூயதான புதிய ஆடையை
உடுத்தி வாசனையுள்ள மலர்மாலையும் அணிவித்தாள், இவ்வாறு கனாக் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

'கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்கு உரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்கு உரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே'

என்று கற்புத் திருமணத்தின் இயல்பை மொழிகின்றது தொல்காப்பியம். அதாவது, தலைவியை மணந்துகொள்வதற்கு உரிய தகுதி படைத்த தலைவன், சடங்குகளுடன் தலைவியைக் கொடுப்பதற்கு உரிய அவளது பெற்றோர் கொடுக்க உறவினர்கள் சூழ உலகறிய மணந்துகொள்வதே திருமணம் ஆகும்.

தொல்காப்பியர் காட்டிய நெறியின் வழியே, வாரணம் ஆயிரத்தின் இந்தப் பாசுரத்தில், மகள் பேசுதல், மந்திரித்தல், மந்திரக் கோடி உடுப்பித்தல் ஆகிய மூன்று மணச்சடங்குகளுடன் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் கேட்டு நிச்சயிக்கின்றனர். இந்தச் சடங்குகள் யாவும், திருமணத்திற்கு முதல்நாள் நடைபெறக்கூடிய நிகழ்வுகள்.

மகள் பேசுதல் என்னும் சடங்கு, 'உங்கள் பெண்ணை எங்கள் பிள்ளைக்கு வாழ்க்கைத்துணையாக்கித் தரவேண்டும்' என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டாரிடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதைக் குறிக்கிறது. இங்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாராக கண்ணபிரானின் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கும் பொருட்டு, வானுலகை விட்டுத் தரைமீது தாள்பதித்து, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பெருமகிழ்வுடன் வருகிறார்கள்.

சங்க காலத்தில் இவ்வாறு பெண் கேட்க வருபவர்கள், எல்லாம் நல்லபடியாக முடியட்டும் என்னும் நோக்கத்தில் 'நன்று நன்று' என்று சொல்லிக் கொண்டே வருவார்கள் என்று இந்தக் குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

'நன்றுநன்று' என்னு மாக்களோடு

'இன்றுபெரிது' என்னும் ஆங்கணது அவையே.

அது மட்டுமன்று, அவர்களை வரவேற்கும் பெண்வீட்டாரும் 'இன்று நீங்கள் வந்தது எங்களுக்குப் பெருமை' என்று சொல்லி வரவேற்பார்களாம். இவ்வாறு, வாழ்த்தும் வரவேற்பும் காரியம் நிறைவேறும் என்பதற்கான அறிகுறிகளாக நம் முன்னோர் கருதினர்.

மகள் பேசியதற்பின் நிகழ்வது மந்திரித்தல். 'மந்திரித்தல்' என்னும் சொல், 'மந்திரம்' என்னும் வடமொழி வார்த்தையிலிருந்து வந்தது. 'மந்திரம்' என்னும் வடசொல்லுக்கு 'ஆலோசனை' என்னும் பொருள் உண்டு. மகள் பேசிய பின்னர் பொதுவாக துணிமணிகளைப் பற்றியும், ஆபரணங்களைக் குறித்தும் இருவீட்டாரும் கலந்து பேசி ஆலோசிப்பார்கள். அந்த ஆலோசனையைத் தான், 'மந்திரித்தல்' என்னும் இந்தச் சடங்கு குறிக்கிறது.

மந்திரித்தல் நிகழ்ந்தபின்னர், 'கோடி உடுப்பித்தல்' அல்லது 'மந்திரக் கோடி உடுத்தல்' என்னும் சடங்கு நடைபெறும். 'கோடி' அல்லது 'மந்திரக் கோடி' என்றது கூறைப்புடவையைக் குறிக்கின்றது. 'மந்திரக் கோடி உடுத்தி' என்று குறிப்பிடுவதன்மூலம், மணமகளுக்கு நாத்தனார் புதுப்புடவை அணிவிக்கும் சடங்கை விவரிக்கிறாள் கோதை. இங்கு, நாத்தனார் ஸ்தானத்தில் இருப்பவள் 'அந்தரி' என்று போற்றப்படும் துர்க்கை. 'அந்தரி' என்றால் 'உயிர்கள் அனைத்தினுள்ளும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் சக்தி' என்று சிலர் பொருள் கூறுவர். வேறு சிலர், 'அந்தரம் (ஆகாயம்) உள்ளிட்ட பஞ்ச பூதங்களிலும் அந்தர்த்தானமாக (மறைந்து) அருள்புரிபவள்' என்று பொருள்கூறுவர். அப்படிப்பட்ட புகழ்வாய்ந்தவளான துர்க்கையானவள், கோதைக்குக் கோடி உடுத்துகிறாள்; மேலும் மணமாலையும் அணிவிக்கிறாள்.

இதேபோல், இராமனின் திருமணத்தை வானவர் காண வந்த காரணத்தைக் கம்பர் சொல்லும் விதமோ தனி அழகு! இராவணனை அழித்து மூவுலகினையும் காக்கத் திருவவதாரம் புரிந்த திருமாலுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக வானவர்கள் இராமன் திருமணத்தைக் கொண்டாட வருகிறார்களாம். அதுமட்டுமல்ல, 'பாற்கடலில் தோன்றிய பங்கயச் செல்விக்குத் திருமால் வைகுண்டத்தில் மணமாலை சூட்டின அந்த நாளைக் காட்டிலும், இப்போது மண்ணுலகில் சீதையை மணம்புரியும் இந்த நாள் அழகு மிகுந்த நாள் ஆகும்' என்று மகிழ்ந்து மணக்காட்சியைக் கண்டுகளிக்கத் தேவர்கள் எல்லாம் வானவெளியில் கூடுகிறார்களாம்.

நன்றி வானவர் எலாம், இருந்த நம்பியை,
 'துன்று இருங் கருங் கடல் துவைப்பத் தோன்றிய
 மன்றல் அம் கோதையாள் மாலை சூட்டிய
 அன்றினும், இன்று உடைத்து அழகு' என்றார் அரோ.

- கம்பர்

இராமபிரான் - சீதாபிராட்டி இவர்களது திருமணக் கோலத்தின் அழகைக் காண்பதன் பொருட்டு வானவர்களில் யாரெல்லாம் வந்திருந்தார்கள் என்றும் வரிசைப்படுத்திச் சொல்கிறார் கம்பர். இந்திரன் இந்திராணியுடனும், சிவபெருமான் உமையாளுடனும், பிரமன் தன் துணைவியான கலைமகளுடனும் அந்தரத்தில் வெளிப்பட்டு வந்து திருமணத்தைக் கண்டு களித்தனர் என்கிறார் கம்பர்.

இந்திரன் சசியொடும் எய்தி னான்; இளஞ்
 சந்திர மௌலியும் தைய லாளொடும்

வந்தனன்; மலர் அயன் வாக்கி னாளுடன்

அந்தரம் புகுந்தனன்; - அழகு காணவே.

- கம்பர்

சீராமன் சீதைத் திருமணத்தைத் தம்பதி சமேதராக அந்தரத்திலிருந்து கண்டு களித்துப் பூமாரி பொழிந்த தேவர்கள், கோவிந்தன் கோதைத் திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளை வீட்டாராக மண்ணுலகிற்கே இறங்கி வந்து திருமணத்தை நன்முறையில் நடத்திக் கொடுத்தனர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் இச்செய்தியைத் தன் தோழியிடம் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறாள் கோதை.

4. நாற்றிசைத் தீர்த்தம்

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கி,
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லா ரெடுத்தேத்தி,
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னை,
காப்புநாண் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் = அந்தணர்களில் சிறந்தவர்கள்

பல்லார் = பலர்

நால் திசை = நான்கு திசைகளிலிருந்தும்

தீர்த்தம் = கங்கை முதலிய புண்ணியநதிகளிலிருந்து புனித நீரை

கொணர்ந்து = கொண்டு வந்து

நனி = மிகவும்

நல்கி = நன்றாகத் தெளித்து

எடுத்து = கணீர் என்று வேதவாக்கியங்களைக் கொண்டு

ஏத்தி = புகழ்ந்து

பூ புனை = மலர்களை நெருக்கமாக அமைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட

கண்ணி = மாலையை அணிந்த

புனிதனோடு = தூயவனாகிய கண்ணனுக்கும்

என் தன்னை = எனக்கும்

காப்பு நாண் = காப்புக் கயிறு (கங்கணம்)

கட்ட = கட்டியதாக

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, அந்தணர்கள் பலர் சேர்ந்து, நான்கு திசைகளிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பட்ட புண்ணியத் தீர்த்தங்களை நன்றாக எங்கள்மீது தெளித்து, மந்திரம் சொல்லி வாழ்த்தினர். பின்னர் பலவகை மலர்களாலான மாலையணிந்த தூயேனான

கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக் கயிறு கட்டினர். இந்நிகழ்வுகளை நான் கனவில் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

இந்தப் பாசுரத்திலும் மூன்று மணச்சடங்குகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முதலில் விவரிக்கப்படுவது, 'தீர்த்தம் நல்குதல்' அல்லது 'ப்ரோக்ஷித்தல்' என்று கூறப்படும் நிகழ்வு. ஸ்ரீராமனின் பட்டாபிஷேகத்தின் போது நான்கு சமுத்திரங்களிலிருந்தும் புண்ணிய தீர்ந்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டது போலவே, கோதைக்கும் நாராயண நம்பிக்கும் நடைபெறும் இந்தத் திருமணத்திற்கும் புண்ணிய நீர் நான்கு திக்குகளிலிருந்தும் கொண்டுவந்தனர்.

அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தங்களால் திருத்தம்பதிகளின் மீது வேத வித்தகர்கள் மந்திரம் சொல்லித் தெளித்தனர். 'பார்ப்பன' என்பது 'ப்ராஹ்மண' என்னும் வடமொழிச் சொல்லுக்கும், 'சிட்டர்' என்பது 'ஸ்ரேஷ்டர்' என்னும் சொல்லுக்கும் தமிழாக்கம். 'ஸ்ரேஷ்டர்' என்றால் சிறந்தவர் என்று பொருள். இங்கு 'எடுத்து ஏத்தி' என்று வருவதால், வேதங்களைக் குறையற ஓதுவதில் சிறந்தவர்கள் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். 'நனி' - மிகுதியைக் குறிக்கிறது. 'நல்குதல்' - தெளித்தல். 'நனி நல்கி' - மிக நன்றாகத் தெளித்து என்று பொருள்படும். நன்றாகத் தெளித்த புண்ணிய நீர் தெளிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளும் நீங்காத செல்வமும் அளிக்கும் என்பது பெரியோர் வாக்கு.

பின்னர், அவ்வேதியர்கள், வேத மந்திரங்களை எடுத்து ஓதி, சர்வ நலங்களும் பெறுமாறு ஆசி கூறி மங்கல வாழ்த்தொலி எழுப்பினர். இந்த நிகழ்வே 'எடுத்து ஏத்துதல்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது திவ்வியத் தம்பதிகளை வாழ்த்தும் நிகழ்வாதலால், இதனை 'மங்களா சாஸனம்' பண்ணுதல் என்றும் குறிப்பிடுவர். 'எடுத்து ஏத்துதல்' = 'உச்சைஸ்ஸ்வரம்' அல்லது உரத்த குரலால் உச்சரித்தல். வேத மந்திரங்களின் பலனை முழுவதுமாகப் பெறுவதற்கு மிகுந்த சிரத்தையுடன் 'குரல் எடுத்து' உரக்க ஓதுதல் முக்கியம் என்பர்.

அதனை அடுத்து நிகழ்வது 'காப்பு நாண் கட்டுதல்'. 'காப்பு நாண்' என்பது, மணமக்களை இணைப்பதன் பொருட்டும், திருஷ்டி தோஷம் ஏற்படாமல் மணமக்களின் நலத்தைக் காப்பதற்காகவும் கையில் கட்டப்படும் ஒரு மங்கலக் கயிறாகும். இந்தச் சடங்கினை, 'ப்ரதிஸர பந்தம்' அல்லது 'கங்கண தாரணம்' என்றும் அழைப்பர்.

'தண் நறு முகையொடு வெண் நூல் சூட்டி' என்று அகநானூற்றுச் சொற்களின்மூலம், சங்க காலத் திருமணங்களிலும் காப்பு நூல் கட்டும் வழக்கம் இருந்திருந்தது என்பதை

அறியலாம். அத்தகைய காப்பு நூலைக் குளிர்ந்த வாசனைமிக்க மலர் அரும்புகளுடன் சேர்த்து வெண்மை நிற நூலாகக் கட்டினர் என்பதும் தெரியவருகின்றது.

'பூப்புனை கண்ணிப் புனிதன்' - காப்பு நாண் கட்டும்போது கண்ணன் இருந்த திருக்கோலத்தை அழகுற விவரிக்கிறாள் கோதை. பூக்களை நெருக்கமாக அமைத்துத் தொடுத்துச் செய்யப்பட்ட மாலையை அணிந்திருக்கிறான் கண்ணன். அதுமட்டுமல்ல, புருஷோத்தமனான கண்ணன், புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும் வேத மந்திரங்களாலும் மேலும் பொலிவுகூடிப் புனித ஸ்வரூபனாக விளங்குகிறான். அதனால், அவனைப் 'புனிதன்' என்றே அழைக்கிறாள் கோதை.

இதேபோன்று பழைமை நெறிமுறைப்படி அமைந்த திருமணச் சடங்குகள் நிறைந்திருக்கும் இராமனின் திருமணத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது 'தொல் நெறி வாய்ந்த நல் வேள்வி' என்று புகழ்கின்றார் கம்பர். அது மட்டுமல்ல, 'பண்டு உள மறை நெறி பரவிச் செய்தனன்' என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம், அத்தகைய மணச்சடங்குகள் 'தொன்றுதொட்டு வந்த வேத நெறிப்படி மந்திரங்களால் தொழுது' செய்யப்பட்டன என்றும் சொல்கிறார். அச்சடங்குகளை நன்முறையில் செய்யக்கூடிய வேதியர்களும், நீந்துவதற்கு அரிய பெருங்கடல் போலத் திரண்டிருந்தனர் ('நீந்த அருங் கடல் என நிறைந்த வேதியர்') என்று சொல்லி வியக்கின்றார் கம்பநாட்டாழ்வார்.

5. கதிரொளி தீபம்

கதிரொளி தீபம் கலச முடனேந்தி,
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந் தெதிர்கொள்ள,
மதுரையார் மன்ன னடிநிலை தொட்டு,எங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

சதிர் = அழகிய

இள மங்கையர் தாம் = இளம்பெண்கள்

கதிர் = சூரியனைப்போல்

ஒளி = ஒளிவீசுகின்ற

தீபம் = விளக்குகளை

கலசமுடன் = குடங்களுக்குள் வைத்து

ஏந்தி = கையில் ஏந்திக் கொண்டு

வந்து = பந்தலுக்கு முன் வந்து

எதிர் கொள்ள = மணமகனை எதிரில் வரவேற்க

மதுரையார் மன்னன் = வடமதுரைக்கு அரசனாகிய கண்ணன்

அடி நிலை = தனது பாதுகைகளை

தொட்டு = தரித்துக்கொண்டு

எங்கும் = நான்கு பக்கங்களிலும்

அதிர = நடக்கும் சத்தம் உண்டாகும்படி

புகுத = திருமணப் பந்தலில் புகுவதாக

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, பெருமை வாய்ந்த அழகினையுடைய இளம் பெண்கள் சூரியனது ஒளி போன்ற பேரொளியுள்ள குத்துவிளக்குகளையும் பொற்கும்பங்களையும் கையில் ஏந்தி, எதிர்கொண்டு அழைத்துவர, வடமதுரையின் மன்னனாகிய கண்ணன்

பாதுகைகளைத் தரித்துக்கொண்டு பூமியெங்கும் அதிரும்படியாக மணமண்டபத்தில் எழுந்தருளுவதை நான் கனவில் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

மாப்பிள்ளை வரவேற்பின் சிறப்பினையும், மணமண்டபத்தில் மதுசூதனன் பிரவேசித்த காட்சியையும் விவரிக்கிறது இப்பாசரம்.

மாப்பிள்ளை அழைப்பின்போது, இளம்பெண்கள் மங்கல விளக்குகளை ஏந்தி வருகின்றனர். அவர்கள் ஏந்தியுள்ள மங்கல விளக்கினைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, 'கதிரொளி தீபம்' என்கிறாள் கோதை. 'கதிர் ஒளி தீபம்' என்றால் சூரியனைப் போன்ற ஒளிமிக்க தீபம் என்று பொருள். அத்தகைய தீபம் என்றும் அணையாது. அணையாத தீபம் நல்ல சகுணத்தைக் குறிக்கும்; நலம் பெருக்கும். மேலும், அப்பெண்கள் கையில் பொற்கலசங்களையும் கொண்டு வருகின்றனர். 'கதிரொளி தீபம் கதிரொளி கலசம்' என்று பொருள் கொள்வோமானால், 'கதிரொளி' என்னும் அடைமொழி கலசத்துக்கும் பொருந்துகிறது. இதனால் அந்தக் கலசத்தின் பொன்மயமான தோற்றத்தின் பொலிவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த ஒளி விளக்குகளையும் கலசங்களையும் ஏந்தி வருகின்ற பெண்களின் சிறப்பினைக் கூறும்போது "சதிர் இள மங்கையர்" என்று புகழ்கின்றாள் கோதை. 'சதிர்' என்றால் 'அழகு வாய்ந்த' என்றும் பொருள். கோதையின் திருமணத்தில் இப்பெண்கள் மாப்பிள்ளையை அழைக்க வருவதை, பரமபதத்துக்கு எழுந்தருளும் ஜீவன் முக்தர்களை வரவேற்க வரும் இளம் பெண்களோடு ஒப்பிடுவார், பிரதிவாதி அண்ணங்கராச்சாரியார். "நிறை குட விளக்கமும் மதி முக மடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே" என்று கூறும் திருவாய்மொழியும் இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

'வடமதுரை மைந்தன்' என்று திருப்பாவையில் கண்ணனை அழைத்த கோதை, வாரணம் ஆயிரத்தில் அவனை 'மதுரையார் மன்னன்' என்கின்றாள். கண்ணனும் ஒரு அரசனுக்குண்டான மிடுக்கும் கம்பீரமும் பொலிந்த தோற்றத்துடன் திருமண மண்டபத்தை நோக்கி நடந்து வருகிறான். அவன் நடந்து வரும் சிறப்பைக் கோதை சொல்லும்போது, அழகிய பாதுகைகளைப் பதித்தலால் நிலத்தில் அதிர்வு உண்டாகுமாறு பீடு நடையுடன் மண்டபத்துக்குள் புகுகின்றான் என்கிறாள். இங்கு 'வந்தான்' என்று கூறாமல், 'புகுந்தான்' என்று கூறுவதன்மூலம் அவனது நடையில் தெரிந்த வேகத்தையும் தெரியப்படுத்துகிறாள் கோதை. அடியவர்களுக்கு அருள்புரியச் சிறிதும் காலம் தாழ்த்தாமல் காத்தளிக்கும் கண்ணன், அடியவளான பட்டர்பிரான் மகளையும் மணம்புரிந்தருள நெடுங்காலம் காத்திருக்க வைக்காமல் விரைவாக வருகின்றான் என்று கோதை உருகிக் களிக்கின்றாள்.

இதேபோல் 'வென்றி நெடுந்தகை வீரன்' என்று புகழப்படும் இராமன் திருமண மண்டபத்தை அடைந்த காட்சியினைக் கம்பர் அழகுற விவரிப்பதையும் காண்போம். இராமன் எப்படி வருகிறான் என்றால், 'மேரு மலையைப் போய்ச் சேருகின்ற சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியனைப் போல, தேரின் மேலே சென்று சேர்ந்தான்' என்கிறார். மேரு மலை போன்றது அந்தத் திருமணமண்டபம் என்றும், சூரியன் போன்றவன் இராமன் என்றும் உவமைகள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

மேருமால் வரையில் சேரும்
செஞ்சடர்க் கடவுள் என்ன
தேரிடைச் சென்று சேர்ந்தான்.

இராமன் வரும் அழகைச் சொல்வதோடு கம்பர் நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. 'இன் துணை அன்னம்' என்று புகழத்தக்க சீதை நடந்து வந்து மண்டபத்தை அடைந்த காட்சியையும் விவரிக்கிறார். 'அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் திருமகளாகத் தோன்றி, பின்பு மண்ணுலகில் சீதையாக அவதரித்து, மீண்டும் அவள் ஒரு மலையில் தோன்றுவதைப்போல்' திருமண மண்டபத்தில் வந்தடைந்தாள்.

அலைகடல் பிறந்து, பின்னை
அவனியில் தோன்றி, மீள
மலையிடை உதிக்கின் றாள்போல்
மண்டபம் அதனில் வந்தாள்.
- கம்பர்

6. மத்தளம் கொட்ட

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத,
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து,என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

மத்தளம் = மத்தளம் முதலிய வாத்தியங்கள் எல்லாம்

நின்று கொட்ட = இடைவிடாமல் ஒலித்தபோது

வரி = ரேகைகளை உடைய அல்லது நீண்ட

சங்கம் = சங்குகளையும்

நின்று ஊத = இடைவிடாமல் ஊதினபோது

மைத்துனன் = (எனக்கு) மைத்துனன் முறையுடையவனும்

நம்பி = கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனும்

மதுசூதன் = மது என்னும் அசுரனை வதம் செய்தவனுமான எம்பெருமான்

முத்து உடை = முத்துக்களால் ஆன

தாமம் = மாலைகளின்

நிரை = வரிசை வரிசையாகத்

தாழ்ந்த = தொங்கவிடப் பட்ட

பந்தல் கீழ் = பந்தலின் உள்ளே

வந்து = எழுந்தருளி

என்னை கைத்தலம் பற்ற = என் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு மணந்த காட்சியை

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, மத்தளம் முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் வரிகளையுடைய சங்குகள்
ஒலிக்கவும், மைத்துனன் முறையுடையவனும் நற்குணங்கள் நிறைந்தவனும்
மதுசூதன் என்னும் பெயர் பூண்டவனுமான கண்ணன், முத்து மாலைகள்

வரிசையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலின் கீழே வந்து என் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டருள நான் கனாக் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

முதல் ஐந்து பாசுரங்களில் திருமணத்திற்கு முன் நிகழவேண்டிய சடங்குகளை விவரித்த ஆண்டாள், இந்தப் பாசுரத்தில் 'கைத்தலம் பற்றுதல்' என்றும் 'பாணி க்ரஹணம்' என்றும் கூறப்படும் திருமணக் காட்சியைப் பாசுரமாக்கிக் காட்டுகிறார்.

மேளங்கள் கொட்ட அழகிய சங்குகள் ஒலிமுழங்க கோதையின் திருமணம் நடைபெறுகிறது. சங்க காலத்திலும் இவ்வாறு மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கத் திருமணம் நடைபெற்றது என்பதை, 'பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப' (பணிலம் = சங்கு; ஆர்ப்ப = ஒலிக்க) என்று குறுந்தொகையும், 'படுமண முழவொடு பளுஉப்பணை இமிழ்' (பணை = முரசு) என்று அகநானூறும் சொல்வதால் அறியலாம்.

'நின்று ஊத' என்று சொல்லும்போது, 'நின்று' என்னும் சொல் 'இடைவிடாமல்' அல்லது 'நிறுத்தாமல்' என்னும் பொருளில் இங்கு வருகிறது. அதாவது, திருமணத்தின் துவக்கத்தில் எழுந்த இந்த மேளவொலியும் சங்கின் நாதமும், திருமணம் முடியும் வரை ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது என்பதை 'நின்று' என்னும் ஒரே சொல்லின் மூலம் உணர்த்துகிறார் ஆண்டாள்.

இங்குக் கண்ணபிரானைக் குறிப்பிடும்போது 'மைத்துனன் நம்பி' என்று அழைக்கிறார் ஆண்டாள். 'மைத்துனன்' என்றால் 'அத்தை மகன்' அல்லது 'மாமன் மகன்' என்று பொருள். கண்ணனை மணந்த நங்கையான நப்பின்னைக்கு யசோதை அத்தை முறை ஆதலால், நப்பின்னையாகவே தன்னைப் பாவிக்கும் கோதையும் கண்ணனை 'அத்தை மகன்' அல்லது 'மைத்துனன்' என்கிறாள்.

மேலும், 'நம்பி' என்றும் எம்பெருமானை அழைக்கிறாள். 'நம்பி' என்றால் 'ஆண்களில் சிறந்தவன் (புருஷோத்தமன்)' என்று பொருள். இந்த உலகினையே காக்கும் பரம்பொருளான கண்ணன், ஒரு பட்டரின் மகளை மணக்க முன்வந்த விதத்தைப் போற்றியே ஆண்டாள் அவனை 'நம்பி' என்று அழைக்கிறாள்.

'மைத்துனன்' என்றும் 'நம்பி' என்றும் பாடியதோடு மட்டும் ஆண்டாள் அளித்த புகழாரம் நின்றுவிடவில்லை. கண்ணனை 'மதுசூதனன்' என்றும் அழைக்கிறாள். 'மதுசூதனன்' என்றால், 'மது' என்ற அசுரனை (கைடபனோடு சேர்ந்து) அழித்தவன் என்று பொருள். அந்தக் கொடிய அசுரனை அழித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவ்வசுரன் அபகரித்துச் சென்ற வேதங்களையும் (ஹயக்ரீவ அவதாரம் எடுத்து) மீட்டான் கண்ணபெருமான். அவ்வாறு, வேதங்களைத் தீமையிலிருந்து காத்தவன், காதல் மனையாளான தனக்கும் எந்தவிதமான தீங்கும் நேராமல் காப்பாற்றுவான்

என்பதால், அவனைக் கைத்தலம் பற்றும் அத்தருணத்தில் அவனை 'மதுசூதனன்' என்னும் திருநாமம் கொண்டே போற்றுகிறாள்.

'கைத்தலம் பற்றுதல்' என்பது உள்ளங்கையோடு உள்ளங்கை கலந்திருக்கும்படி பிடித்தல். இவ்வாறு கைத்தலம் பற்றுவதால், 'இனி நாம் இல்லறத்தை நல்லறமாகச் சேர்ந்தே செய்யவேண்டும்; அந்த அறத்தின் பலனையும் சேர்ந்தே அனுபவிக்க வேண்டும்' என்று மணமக்கள் அறிவிக்கின்றனர்.

குறுந்தொகையும், இந்தச் சடங்கினை விவரிக்கும்போது, 'உனது உறவினர்கள் உனது முன்கையைப் பிடித்து எனக்குத் தர, நாட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அறியும்படியாக நன்முறையில் திருமணம் செய்துகொள்வோம்' என்று தலைவன் தலைவியைப் பார்த்துக் கூறுவதாகச் சொல்வதை இங்குக் கருத்தில் கொள்ளலாம்.

நேர் இறை முன்கை பற்றி நுமர்தர

நாடு அறி நன்மணம் அயர்கம்

- குறுந்தொகை

'வந்து என்னைக் கைத்தலம் பற்றினான்' என்கிறாள் கோதை. அதாவது, தான் அவனுக்கு உரியவளாதலால், அவனுக்கு உரியதைப் பெறுவதற்கு அவனை வருவதுதான் முறைமை. அதனால், கண்ணன் தன் அருகில் அவனாகவே வந்து கைத்தலம் பற்றினான் என்று சொல்லிப் பெருமையுறுகிறாள்.

இப்போது இராமன் சீதையின் கைத்தலம் பற்றிய சீர்மையைக் கம்பர் வாய்மொழியின் மூலம் நோக்குவோம். சீதையின் தந்தையான சனக மன்னன் 'திருமகளும் செல்வமும் போல, நீ என் மகளுடன் நீடுழி வாழ்க' என்று சொல்லி இராமனுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க, தூய நீரைப் பெற்றுக் கொண்ட அந்தப் பெரிய வலத்திருக்கையினால் சீதையின் கரத்தைப் பற்றுகிறான் இராமன். சீதையின் கைகளைத் தளிர்க்கை என்றும் இராமனின் கைகளைத் தடக்கை என்றும் கம்பர் மொழிவது அந்தக் காட்சிக்கும் மேலும் அழகு சேர்ப்பதாக உள்ளது. 'தளிர்க்கை' என்றால், தளிர் போன்ற மெல்லிய கை என்றும், 'தடக்கை' என்றால் வலிமைவாய்ந்த பெரிய கை என்றும் பொருள்படும். 'இருகை வேழத்து இராகவன்' (இரண்டு கைகளை உடைய யானை போன்றவன்) என்று கம்பரால் புகழப்பட்டவன் சீராமன் என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது. அவ்வாறு கைத்தலம் பற்றிய இராமனை 'வீரன்' என்றே அழைக்கிறார் கம்பர். இராவணனுடன் வீரப்போர் நிகழ்த்தித் தீமையை அழிப்பதன் பொருட்டே இந்த மணவிழா நடக்கின்றது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே இராமனை இங்கு 'சுத்த வீரன்' என்று கம்பர் சொல்கிறார் போலும்!

வெய்ய கனல்தலை வீரனும் அந்நாள்

தையல் தளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான்.

அப்படி மணமக்கள் இருவரும் கைத்தலம் பற்றும்போது, மறையோர்கள் ஓதும் வேத கோஷங்களும், மகளிர் பாடும் பல்லாண்டு இசை ஓலியும், மன்னர்களும் முனிவர்களும் வாழ்த்தும் ஓசையும், சங்கு முதலிய மங்கல வாத்தியங்களின் நாதமும் ஒருசேர ஒலித்தனவாம். இந்தச் செய்தியைக் கம்பரின் வார்த்தைகளில் கேட்போம்:

அந்தணர் ஆசியும், அருங்கலம் அன்னார்
தந்தபல் லாண்டசை, தார்முடி மன்னர்
வந்தனை, மாதவர் வாழ்த்தொலி யோடு
முந்திய சங்கம் முழங்கின மாதோ!

7. வாய்நல்லார்

வாய்நல் லார்நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்,
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து,
காய்சின மாகளி றன்னானென் கைப்பற்றி,
தீவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

வாய் நல்லார் = மந்திரங்களைத் தெளிவாக ஓதும் திறமை மிக்க வேதியர்கள்
நல்ல = திருமணக் காலத்தில் ஓதுவதற்கு ஏற்ற விசேஷமும் மங்கலமும் நிறைந்த
மறை ஓதி = வேதங்களை ஓதிக்கொண்டிருக்க
மந்திரத்தால் = தான் சொல்லவேண்டிய மந்திரங்களை சொல்லிக்கொண்டு
பாசு நாண் இலை = பசுமையான தருப்பைப் புற்களை
படுத்து = அக்கினிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் பரிஸ்தரணமாகச் சேர்த்து
பரிதி = சமித்துகளை (குச்சிகளை)
வைத்து = அக்கினியில் போட்டு ஆகுதி செய்து
காய் சினம் = மிகுந்த கோபமுடைய
மா = பெரிய
களிறு = யானையை
அன்னான் = போன்றவனான கண்ணன்
என் கை பற்றி = எனது வலது கையைப் பிடித்துக் கொண்டு
தீ வலம் செய்ய = (ஏழு அடிகள் நடந்து) அக்கினியைப் பிரதட்சிணம் செய்ததாக
நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, வாய்மையுடைய நல்ல வேதியர்கள், பொருத்தமான சிறந்த வேத
மந்திரங்களை ஓத, அந்தந்தக் காரியங்களுக்கு இசைந்த மந்திரங்களின்படி,
பசுமையான இலைகளையுடைய நாணல் புற்களைப் பரப்பி, சமித்துக்களையிட்டுத்
தீ வளர்க்க, மிக்க சினத்தையுடைய பெருங்களிறு போன்ற கம்பீரம் கொண்ட

கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அத்தீயினை வலமாகச் சுற்றிவர நான் கனாக் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

கைத்தலம் பற்றிக்கொண்ட கண்ணனும் கோதையும் தங்கள் அன்பை அக்கினிச் சாட்சியாக்கும்படி, தீயை வலம் வந்து வணங்கும் மணச்சடங்கு இப்பாசுரத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது.

முதலில் அந்தணர்கள் வேதங்கள் ஒதித் தருப்பை சாத்தி ஓமக்கனல் வளர்க்கும் திறத்தைச் சொல்கிறாள் கோதை. அவ்வாறு மறை ஓதும் வேதியர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'வாய் நல்லார்' என்று குறிப்பிடுகிறாள். இதற்கு, 'வேதங்களைச் சரியாக உச்சரித்து நன்முறையில் ஓதும் திறம் வாய்ந்த மறையோர்கள்' என்று பொருள். அப்படிப்பட்ட வேதியர்கள் 'நல்ல மறை' ஓதுகிறார்கள். இங்கு 'நல்ல மறை' என்பதற்குத் 'திருமணச் சடங்குகளின் போது ஓதத்தக்க வேத மந்திரங்கள்' என்று பொருள் கொள்வர்.

'பாசிலை நாணல்' = பசுமையான இலைகளையுடைய தருப்பை (நாணல்) புல். ஓமத்தில் அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்யுமுன், ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றி நாற்புறத்திலும் தருப்பை வைக்கப்படும். இவ்வாறு அக்கினியைச் சுற்றி உரிய இடங்களில் முறைப்படி பரப்பி வைக்கப்படும் தருப்பைகளை பரிஸ்தரணம் என்பர். பரிஸ்தரணம் வைப்பதையே இங்கு 'நாணல் படுத்துதல்' என்று கோதை அழைக்கிறாள். அடுத்து சமித்துகளை (குச்சிகளை) அக்கினியில் போட்டு ஆகுதி செய்யும் சடங்கு நடைபெறுகிறது. இச்சடங்கினைப் 'பரிதி (சமித்து) வைத்தல்' என்று அழைப்பர்.

இவ்வாறு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அக்கினியைக் கண்ணனும் கோதையும் வலம் வருகின்றனர். ஏழு அடிகள் எடுத்து வைத்துத் தீவலம் செய்யும் இச்சடங்கினை 'சப்தபதி' என்று சொல்வர். வடமொழியில் 'சப்தம்' என்றால் ஏழு, 'பதம்' என்றால் அடி. அவ்வாறு தீவலம் வரும்போது, 'எல்லாப் பிறப்பிலும், எல்லா உலகிலும், எப்போதும், எங்கும் இணைந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்துவோம்' என்று இருவரும் சேர்ந்து உறுதிமொழி கொடுக்கின்றனர். இல்லறம் செழிக்க வேண்டி, ஒவ்வொரு அடி வைக்கும்போதும் செபிக்கப்படும் மந்திர வாக்குகள் மூலம் இருவரிடையேயும் நட்பும் புரிதலும் அன்பும் மலர இச்சடங்கு வகைசெய்கின்றது.

அவ்வாறு அக்கினி சாட்சியாக உறுதிமொழி கூறி வலம் வரும்போது, 'மிக்க சினத்தையுடைய பெரிய யானை (காய்சின மாகளிறு) போன்ற' கம்பீரத் தோற்றத்துடன் இருந்தான் கண்ணன். இங்குக் கோதையைக் கரம்பிடிக்கப் பெற்ற கண்ணனின் பெருமிதத்துக்கும் செருக்குக்கும் மத யானையின் செருக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.

'காய்சின வேந்தே! கதிர் முடியானே!' என்ற நம்மாழ்வார் வாய்மொழியையும், 'கோதில் இன் கனியை நந்தனார் களிற்றை' என்ற திருமங்கை ஆழ்வார் திருமொழியையும், 'வெஞ்சினத் தனு வல்லான்' ('கொடிய சினத்தையுடைய வில்வீரன்') என்ற கம்பர் கவிமொழியையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கலாம்.

கோதையின் திருமணத்தைப்போல் சீதையின் மணவேள்வியிலும், வேத மந்திரங்களை முறைப்படி கூறி, மணல் விரித்து, தருப்பை சாத்தி, மலர்கள் தூவி, ஓம அக்கினி மூட்டப்படுகிறது. அவ்வாறு தொடங்கப்பட்ட எரியை வலம் வந்து எடுத்து வைத்த ஏழு அடிகளும் சீதைக்கு ஏழு பிறவிகள் போன்று தோன்றினவாம். அதுமட்டுமன்று, அப்படி மாறி மாறி எடுக்கும் ஒவ்வொரு பிறவியிலும், உடம்பு உயிரைத் தொடர்ந்து வருவதைப் போலத் தனக்கு உயிரான இராமனைப் பின்தொடர்ந்தாள் சீதை. உடம்பு சீதைக்கும் உயிர் இராமனுக்கும் உவமை ஆகின்றன.

'மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிட, தீவலம் செய்வது காண்பார்' என்ற சிலப்பதிகாரச் செய்தி, தீவலம் செய்வது தொன்று தொட்ட மரபு என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

8. இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்,
நம்மையு உடையவன் நாராய ணன்நம்பி,
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி,
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

இம்மைக்கும் = இந்த ஜன்மத்திலும்

ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் = இப்பிறவியுடன் உட்பட ஏழு பிறவிகளிலும்

பற்று ஆவான் = பற்றுக் கோடாய் அடைக்கலம் தருபவனும்

நம்மை உடையவன் = நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்டவனும்

நாராயணன் = பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனுமான

நம்பி = புருஷோத்தமனுமான கண்ணன்

செம்மை உடைய = சிவப்பான

திரு கையால் = மேன்மை பொருந்திய கையால்

தாள் = எனது காலை

பற்றி = பிடிக்க

அம்மி மிதிக்க = நான் அம்மியை மிதித்ததாக

நான் கனா கண்டேன் = கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, இப்பிறப்பிற்கும் இனிவரும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றுக் கோடாய் அடைக்கலம் தருபவனும் நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்டவனும் சகல நற்குணங்களுடையவனும் நாராயணனுமான கண்ணன், சிறந்த தனது திருக்கைகளாலே எனது காலைப் பிடித்து அம்மியின் மேல் எடுத்து வைக்க, என்னை அம்மி மிதிக்கச் செய்ய, நான் கனாக் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

முந்தைய பாசுரத்தில் கோதையைக் கைத்தலம் பற்றிய கண்ணன், இங்கே அவளது பாதத்தைப் பற்றி அம்மி மிதிக்கச் செய்தருளுகின்றான்.

இராமனாகிய உயிரை ஏழேழ் பிறவியிலும் தொடர்ந்து செல்லும் உடல் போலத் தன்னைப் பாவித்த சீதையைப்போல், கோதையும் கண்ணனை ஏழ்பிறப்புக்கும் பற்றுக்கோடாகக் காண்கிறாள். 'எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன் தன்னோடு உற்றோமே ஆவோம்! உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்!' என்று திருப்பாவையில் அன்பொழுக அறிவித்த கோதை, தன் திருமணத்தில் அம்மி மிதிக்கும் அரிய வேளையில் அந்த சரணாகதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்திச் சொல்கிறாள். அதுமட்டுமல்ல, 'குறையொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா! உன் தன்னோடு உறவே நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது' என்று கண்ணனோடு தனக்குள்ள உறவின் அழிவற்ற தன்மையைக் குறித்துத் திருப்பாவையில் பாடிப் பெருமைப்பட்ட கோதை. அம்மிக்கல்லைப் போன்ற ஸ்திரமான அந்த உறவு இந்த மண நிகழ்வில் நிலைநாட்டப்படுவதை எண்ணி மனம் உருகுகின்றாள்.

இதையே, 'உயிர் கலந்து ஒன்றிய செயிர்தீர் கேண்மை' என்று ஐங்குறுநூறு கூறுகிறது. அதாவது, தலைவன் தலைவி இடையே உள்ள உறவானது, இரு உயிர்களும் கலந்து ஒன்றான குற்றமற்ற நட்புறவாக அமைந்துள்ளது. அத்தகைய உறவு, 'பிரிந்துறல் அறியாத' நிலையான உறவாகவும் திகழ்கிறது.

'இப்பிறப்பு மாறி இனி எப்பிறப்பு வாய்த்தாலும், நீயே எனது கணவனாக இருக்க வேண்டும். நானே உனது நெஞ்சுக்கு இனியவளாக இருக்க வேண்டும்' என்று தலைவனைப் பார்த்துத் தலைவி சொல்வதாக அமைந்த இந்தக் குறுந்தொகைப் பாடலையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கி மகிழலாம்.

'இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்
நீ ஆகியர் என் கணவனை
நான் ஆகியர் நின் நெஞ்சு நேர்பவளே'
- குறுந்தொகை

திருமாலின் தாள்தொட்டுத் தொண்டு செய்வதே தன் வாழ்வின் பயனாகக் கருதி, 'கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள் என்னும் இப்பேறு எனக்கு அருளுகண்டாய்' என்று மன்மதனை வேண்டிக்கொண்டவள் கோதை. அவ்வாறு இறைவனின் காலைப் பிடித்துத் தொண்டாற்ற விரும்பிய அடியவளாகிய தன்னுடைய பாதத்தை, அந்தப் பரம்பொருளே பற்றி எடுத்து அம்மிமீது வைப்பதை நினைத்து நாணமும், பெருமையும், அன்பும், நன்றியும் ஒருசேரப் பொங்க நெஞ்சருகி மகிழ்கிறாள் கோதை.

இங்கு இருவகையான பற்றுக்கள் விவரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். முதல் பற்றாவது கண்ணனைச் சரண்புகுந்து ஏழேழ் பிறப்பிலும் அவன் பாதங்களே தஞ்சமாகப் பிடித்துக்கொள்ளும் பற்று. இரண்டாவது பற்றானது, அவ்வாறு சரண்புகுந்த பக்தர்களை நன்னெறியில் செலுத்தும் பொருட்டு, இறைவனே அவர்களது பாதங்களைப் பற்றி வழிகாட்டுவதைக் குறிக்கிறது. 'பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை' என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. பற்றற்ற இறைவனும், தன் மீது பற்று வைக்கும் அடியவர்கள் காட்டும் அன்பின்மீது பற்று வைத்து அருள் புரிவான் என்னும் பேருண்மையை நமக்கு இங்கு உணரவைக்கிறாள் கோதை.

கடலைகள் எல்லாம் கடலில் தோன்றி கடலிலேயே மறைவதைப் போல, உயிர்கள் எல்லாம் இறைவனிடத்திலேயே தோன்றி அவனிடத்திலே சென்று சேர்கின்றன என்பார் திருமழிசை ஆழ்வார். அலைகள் எல்லாம் கடலுக்குச் சொந்தம். அதுபோல உயிர்கள் எல்லாம் இறைவனின் உடைமை. 'நம்மை உடையவன் நாராயண நம்பி' என்று ஆண்டாள் மொழிவது, மழிசையார் சொல்லும் இந்த மகாதத்துவத்தை நமக்கு உணர்த்துவதுபோல் அமைந்துள்ளமை சிறப்பு.

தன்னுளே திரைத்தெழும் தரங்க வெண் தடங்கடல்

தன்னுளே திரைத்தெழுந்து அடங்குகின்ற தன்மைபோல்

நின்னுளே பிறந்து இறந்து நிற்பவும் திரிபவும்

நின்னுளே அடங்குகின்ற நீர்மை நின்கண் நின்றதே.

— திருமழிசை ஆழ்வார் (திருச்சந்தவிருத்தம்)

கண்ணனின் கையை 'செம்மை உடைய திருக்கை' என்று சொல்கிறாள் கோதை. கண்ணனின் கைகள் ஏன் சிவந்திருக்கின்றன என்பதற்கு உத்தமூர் சுவாமிகள் சொல்லும் அருமையான விளக்கத்தைப் பின்வருமாறு காண்போம். கோதை தன் அன்புக்குரிய கண்ணனைத் தேடிக் காடும் மலையும் நாடும் நகரமும் அலைந்து திரிகிறாள். மேலும், 'நெய் உண்ணாமலும் பால் அருந்தாமலும் ஒரு வேளை மட்டுமே உணவு உட்கொண்டும்' பல காலம் நோன்பு இருந்து உடல் மெலிகிறாள். அதனால், அவளது பாதங்கள் மென்மை இழந்து எலும்பாகத் தேய்ந்துள்ளன. மென்மையற்ற அப்பாதங்களைப் பற்றியதால் கண்ணனின் மலர்போன்ற கைகள் சிவந்தனவாம். என்ன அழகான விளக்கம்! இதிலிருந்து, தேகம் மெலிவதையும் பொருட்படுத்தாத கோதையின் பக்திச் சிறப்பையும், கரங்கள் சிவப்பதையும் பொருட்படுத்தாத கோவிந்தனின் அன்பு உள்ளத்தையும் ஒருசேர உணர்ந்து களிக்க முடிகிறது. மேலும், 'கண்ணும் கமலம், கமலமே கைத்தலமும்' என்னும் பேயாழ்வார் வாய்மொழியின்படி, 'செந்தாமரை போன்ற திருக்கரங்கள்' என்றும் இங்குப் பொருள் கொள்ளலாம்.

'நாராயண நம்பி, செம்மை உடைய (தன்) திருக்கையால் (கோதையின்) தாள் பற்றி அம்மி மிதிப்பிக்கின்றான்' என்னும் கருத்தைத் தெரிவிப்பதால், 'அம்மி மிதிக்க' என்பது 'அம்மி மிதிப்பிக்க' என்னும் பொருளில் இங்கு வந்துள்ளமை காண்க. மேலும், கண்ணன் கோதையுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளமையால், கோதை அம்மி மிதித்ததைக் கோவிந்தன் மிதித்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்றும் கொள்ளலாம்.

சீதை மிதித்த அம்மியை 'ஒளிவிளங்கும் அம்மி (இலங்கு ஒளி அம்மி)' என்கிறார் கம்பர். வெறும் கல்லாய் இருந்த அம்மி, சீதையின் பாதம் பட்டவுடன் 'இலங்கு ஒளி அம்மி' ஆனதைச் சொல்வதன் மூலம், அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கிக் கல்லைப் பெண்ணாய் மாற்றிய இராமனின் திருப்பாதங்களைப் போல, கல்லைப் பொன்னாய் மாற்றிய சீதையின் மெல்லிய மலர்ப்பாதமும் அருள்நிறைந்ததே என்று உணர்த்துகிறார் கம்பர்.

அம்மி மிதிக்கும்போது வானில் தோன்றும் அருந்ததி நட்சத்திரத்தை மணமகன் காண்பிக்க மணமகள் காண்பது வழக்கம். அருந்ததி என்பவள் வசிட்ட முனிவரின் பத்தினி. கற்பில் சிறந்தவளான அருந்ததி நட்சத்திர உருவில் அல்லாமல், சீதையின் மண விழாவிற்கு வசிட்டருடன் நேரே வந்துள்ளாள். அவ்வாறு எதிர்நின்ற 'கற்பில் கலங்கம் இல்லாத' அருந்ததியைச் சீதைக்குக் காட்டுகிறான் சீராமன்.

இலங்குஒளி அம்மி மிதித்து எதிர்நின்ற
கலங்கலில் கற்பின் அருந்ததி கண்டாள்.
- கம்பர்

9. வரிசிலை வாள்முகம்

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்தென் னைமுன்னே நிறுத்தி,
அரிமுக னச்சதன் கைம்மேலென் கைவைத்து,
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்..

சொற்பொருள்

வரி சிலை = அழகிய வில் போன்ற புருவத்தை உடைய

வாள் = ஒளி பொருந்திய

முகத்து = முகத்தை உடைய

என் ஐமார் தாம் = எனது உடன்பிறந்தார்கள்

வந்து = மணமேடைக்கு வந்து

இட்டு = சமித்துகளை இட்டு

எரி = அக்கினியில்

முகம் பாரித்து = தழலை எழுப்பி

என்னை முன்னே நிறுத்தி = அக்கினியில் ஹோமம் செய்யத் தக்கவாறு எதிரில்

என்னை இருக்கச் செய்து

அரி முகன் = சிங்கத்தின் முகம் போன்ற திருமுகமுடைய

அச்சதன் = கண்ணனுடைய

கை மேல் = திருக்கைகளின் மேல்

என் கை வைத்து = எனது கைகளை வைக்கச் செய்து

பொரி = நெற்பொரிகளை

முகந்து அட்ட = எடுத்துச் சேர்க்கும் காட்சியை

நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, அழகிய வில் போன்ற புருவத்தையும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய
எனது தமையன்மார் வந்து அக்கினியை நன்றாக எரியச் செய்து, அந்த அக்கினியின்

முன்னே என்னை நிற்கச் செய்தார்கள்; பின்னர், நரசிம்மனாய் சிங்க முகத்தை உடையவனும் அச்சதன்னுமான கண்ணனுடைய திருக்கையின் மேலே என் கையை வைத்து நெற்பொரியை அள்ளியெடுத்து அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வதை நான் கனவில் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

அம்மி மிதித்து அருந்ததி கண்டபின், 'பொரியிடுதல்' என்னும் மணச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. 'நெற்பொரிஹோமம்' என்றும் 'லாஜஹோமம்' என்றும் அழைக்கப்படும் இச்சடங்கில், கணவனுக்கு நீண்ட ஆயுளை வேண்டி அக்கினியில் பொரியிட்டு ஆகுதி செய்கிறாள் மனைவி.

இந்நிகழ்வின்போது, மணமகளின் உடன்பிறந்தவர்கள் அவள் கைகளில் பொரியிடுகிறார்கள்; மணமகன் அவள் கைகளில் உள்ள பொரிகளின் மீது நெய் இட்டு, தகுந்த மந்திரங்களைச் சொல்லி, அவள் கைகளின்கீழ்த் தன் கைகளை வைத்துக்கொண்டு அப்பொரிகளை அக்கினியில் சேர்ப்பிக்கின்றான்.

பாட்டின் முதலடியில், கோதை தன் தமையன்மார்களின் பெருமையைச் சொல்லி, மற்ற மூன்று அடிகளிலும் தான் பொரியிடுவதற்கு அவர்கள் துணைசெய்த விதத்தையும் விளக்குகிறாள்.

தன் தமையன்மார்களின் முகப்பொலிவினை விவரிக்கும்போது, 'வரிசிலை வாள்முகத்து என்னைமார்' என்று சொல்கிறாள் கோதை. 'வரிசிலை' என்பதற்கு 'வளைந்த வில்' என்றும், 'வாள் முகம்' என்பதற்கு 'ஒளிவீசும் முகம்' என்றும் பொருள். வரிசிலை போன்ற புருவம் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக 'வரிசிலை' என்று மட்டும் சொன்னது முற்றுவமை. அதனால், 'வரிசிலை வாள்முகம்' என்பதற்கு 'வளைந்த வில் போன்ற (புருவங்களைக் கொண்ட) ஒளி வீசும் முகம்' என்றே பொருள் கொள்ளவேண்டும். புருவத்திற்கு வளைந்த வில்லை உவமையாகக் கூறுவது மரபு. 'வில்லைத் தொலைத்த (தோற்கடித்த) புருவத்தாள்' என்று தனது புருவத்தின் அழகையே புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டவள் கோதை என்பதை இங்கு நினைவில் கொண்டு பார்த்தால், அவளது தமையன்மார்களின் புருவத்தையும் அவள் வில்லெனச் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறாள் என்பதில் வியப்பேதும் இருக்காது. அத்தகைய அழகு வாய்ந்த தமையன்மார்களின் முகத்தை 'ஒளி பொருந்திய முகம்' என்றும் சொல்கிறாள். அவர்களின் முகம் ஒளிவீசுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், கோவிந்தனோடு கோதையின் திருமணம் இனிதே நடந்தேறியதை நினைத்து அவர்கள் அடைந்த உள்ளக்களிப்பே எனலாம்.

என்னைமார் = என்+ஐ+மார். இங்கு 'ஐ' என்றால் தலைவன் அல்லது மூத்தவன் என்று பொருளாதலால், ஐமார் என்றால் அண்ணன்மார் என்று பொருள்படுகிறது. ஐமார்

என்பது இப்பொருளில் வருவதைத் திருவாய்மொழியில் இடம்பெறும் இந்த அழகிய பாடலின் மூலமும் அறியலாம்:

கண்மம் அன்று எங்கள் கையில் பாவை பறிப்பது, கடல் ஞானம் உண்டிட்ட
நின்மலா, நெடியாய், உனக்கேலும் பிழை பிழையே,
வன்மமே சொல்லி எம்மை நீ விளையாடுதி, அதுகேட்கில் என் ஐமார்
தன்மம், பாவம் என்னார், ஒருநான்று தடிபிணக்கே.

- திருவாய்மொழி

(இதற்குப் பொருள் - ஒரு சிறுமி கண்ணனிடம் பேசுகிறாள்: பெருமானே, எங்கள் கையில் இருக்கும் பொம்மையைப் பறித்துக் கொள்கிறாயே, இது சரிதானா? பிரளய வெள்ளத்தில் அழுந்துகிற உலகத்தை உண்டு காத்தவனே, குற்றமற்றவனே, நெடியவனே, நீயே செய்தாலும் அது குற்றம்தான், குற்றம்தான்! எங்களிடம் நீ ஏதேதோ குறும்பான சொற்களைச் சொல்லி விளையாடுகிறாய். இது எங்கள் அண்ணன்மார் காதில் விழுந்தால் என்ன ஆகும்? தர்மம், பாவம் என்றெல்லாம் அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள், என்றைக்காவது ஒருநாள் தடியைத் தூக்கிக்கொண்டு உன்னுடன் சண்டைக்கு வந்துவிடுவார்கள்)

'வந்திட்டு' = வந்து + இட்டு. அத்தகைய மனமகிழ்வுடன் மணமேடைக்கு வந்த தமையன்மார்கள், சமித்துகளை இட்டு எரி வளர்க்கிறார்கள். அதையே 'வந்து, இட்டு, எரி முகம் பாரித்து' என்கின்றாள் கோதை.

'என்னை முன்னே நிறுத்தி' - மணமகன் மணமகளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பொரியை அக்கினியில் சேர்ப்பிப்பதற்கு வசதியாக, அக்கினிக்கும் மணமகனுக்கும் சிறிது இடையே மணமகள் நிற்கவேண்டும். அவ்வாறு, பொரியிடுவதற்குத் தகுந்த இடத்தில் அக்கினிக்கு முன்னே கோதையை நிற்க வைப்பதற்கும் அவளது தமையன்மார்கள் உதவுகின்றார்கள்.

அடுத்து, கண்ணனின் கைகள்மீது கோதையின் கைகளை வைத்து, பொரிகளை முகந்து எடுத்து (பொரி முகந்து அட்டி) அவள் கைகளில் இடுகின்றனர் அவளது உடன்பிறந்தோர். முன்னர், இரண்டாம் பாசுரத்தில், மணப்பந்தலில் புகுந்த கண்ணனைக் கோளரி ஆகிய நரசிம்மனாகக் கண்ட கோதை, இங்கு 'அரிமுகன்' என்று அதே திருநாமத்தைக் கொண்டு அழைக்கின்றாள். அதுமட்டுமல்லாமல், அவனை அச்சதன் என்றும் துதிக்கின்றாள். 'அச்சதன்' என்றால் 'என்றும் தன் குணத்தில் மாறாதவன், அழிவில்லாதவன்' என்று பொருள். தன் பக்தர்களுக்கு அளிக்கும் அன்பில் ஒருசிறிதும் மாறாதவன் என்றும் அவர்களை எப்போதும் கைவிடாதவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அவ்வாறு, அவனது அன்பில் குறையொன்றும் இல்லாமல் தன் கைத்தலம் பற்றி, பின் அம்மி மிதிக்கத் தன் தாள் பற்றி, இப்போது பொரியிடும்போதும் துணையாக இருந்து அவனது கைமேல் தன்

கையைத் தாங்கிக்கொள்ளும் கேசவனை 'அச்சுதன்' என்று அன்புற அழைத்து ஆனந்தம் கொள்கிறாள் கோதை.

அம்மி மிதிப்பது மணமகள் நீடுழி வாழ்வதன் பொருட்டுச் செய்யப்படுவதுபோல், பொரியிடுவது மணமகனின் நீண்ட ஆயுளை வேண்டி நடைபெறுகிறது. அச்சுதன் நீடுழி வாழ்வதற்காகப் பொரியிட்ட கோதை, இறைவனைப் பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்திய பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை என்பதை நமக்குத் தெள்ளத் தெளிவாக இங்கே உணர்த்துகிறாள்.

10. குங்குமம் அப்பி

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து,
மங்கல வீதி வலம்செய்து மணநீர்,
அங்கவ னோடு முடஞ்சென்றங் காணைமேல்,
மஞ்சன மாட்டக்க னாக்கண்டேன் தோழீநான்.

சொற்பொருள்

குங்குமம் = குங்குமக் குழம்பை
அப்பி = அங்கமெல்லாம் பூசி
குளிர் = குளிர்ந்த
சாந்தம் = சந்தனக் குழம்பையும்
மட்டித்து = தேய்த்து
மங்கல வீதி = மங்கல அலங்காரங்களை உடைய வீதியில்
வலம் செய்து = ஊர்வலம் வந்து
அங்கு = அந்த வீதியில்
ஆணை மேல் = யானையின் மேலேறி
அவனோடும் உடன் = அச்சுதனோடு சேர்ந்திருந்து
சென்று = மணநீராட வேண்டிய இடத்திற்குச் சென்று
அங்கு = அந்த இடத்தில்
மண நீர் = வசந்த ஜலத்தால்
மஞ்சனம் ஆட்ட = நீராடச் செய்வதாக
நான் கனா கண்டேன் = நான் கனவில் கண்டு களித்தேன்!

கருத்து

தோழீ, குங்குமக் குழம்பை உடலெங்கும் தடவி, குளிர்ந்த சந்தனச் சாந்தை மிக அதிகமாகப் பூசி, யானையின் மீது கண்ணபிரானோடு சேர்ந்திருந்து, திருமணத்திற்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளிலே ஊர்வலமாக வந்து, பின்னர்

மணம் கமழும் மங்கல நீரினாலே எங்கள் இருவருக்கும் நீராட்டுவதாக நான் கனவில் கண்டேன்.

பாடல் விளக்கம்

திருமணம் நிறைவடையும்போது மஞ்சனநீர் தெளித்து மணநீராட்டும் சடங்கு நடைபெறுகிறது. மஞ்சன நீராட்டுமுன், அக்கினியின் வெம்மையால் வாடியுள்ள மணமக்களின் மேனியைக் குளிர்விக்கும் பொருட்டு குங்குமமும் சந்தனமும் குழைத்த குழம்பினை அவர்களது அங்கங்களில் இடுவார்கள்.

உடலில் பூசப்படும் குங்குமம் உஷ்ண நிலையைச் சரிசமமாக வைத்துக் கொள்ள உதவுகிறது; தோலையும் பாதுகாக்கின்றது. சந்தனமானது உடலின் வெம்மையைத் தணித்துக் குளிர்விக்கின்றது. குறிப்பாக மலையில் தோன்றிய சந்தனத்தில் வெப்பத்தை ஒழிக்கும் சக்தி மிகுந்திருக்கும் என்பதை இந்தக் குறுந்தொகை வரிகளால் அறியலாம்:

சூருடை அடுக்கத் தாரங் கடுப்ப

வேனி லானே தண்ணியள்

(சூர் உடை = அச்சத்தைத் தருகின்ற, அடுக்கத்து = மலைச்சாரத்தில் வளர்கின்ற, ஆரம் = சந்தனம், கடுப்ப = போல, வேனிலானே = வேனில் காலத்தில், தண்ணியள் = குளுமையானவள்)

- குறுந்தொகை

நரசிம்மமாய் விளங்கும் திருமாலின் தோளைக் 'குங்குமத் தோள்' என்று திருக்குறுந்தாண்டகத்தில் பாடுவார் திருமங்கை ஆழ்வார்.

செங்குருதி சோரா கிடந்தானை

குங்குமத் தோள் கொட்டி

ஆரா எழுந்தான்

பொருள்: சிவந்த ரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த இரணியனை, குங்குமச் சேற்றினால்

அலங்கரிக்கப்பட்ட தனது திருத்தோள்களின் மேல் தூக்கிக்கொண்டு (நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்த திருமால்) ஆரவாரத்துடன் எழுந்தான்.

- திருமங்கை ஆழ்வார்

'மலையில் பிறந்த சந்தனத்தின் குழம்பு, சிறந்த அணிகலன்கள், பட்டு, வாசனை மிகுந்த வெண்மல்லிகை' இவற்றைக் கொண்டு திருமாலை பூசித்துப் பணிய வேண்டும் என்று சொல்வார் பேயாழ்வார்.

வரைச் சந்தனக் குழம்பும் வான்கலனும் பட்டும்

விரைப்பொலிந்த வெண் மல்லிகையும் - நிரைத்துக்கொண்டு

ஆதிக்கண் நின்ற அறிவன் அடியிணையே

ஓதிப் பணிவது உறும்.

- பேயாழ்வார்

'நல்ல வாசனை மிக்க சந்தனத்தை எனக்குக் கொஞ்சம் கொடுப்பாயாக' என்று கண்ணனே ஒரு முதியவளிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டான் என்றும், அவளது அன்பில் மகிழ்ந்து அந்த முதியவளின் கூனை நிமிர்த்தி அருள்செய்தான் என்றும் பெரியாழ்வார் புகழ்ந்து பாடுவார்.

"நாறிய சாந்தம் நமக்கு இறை நல்கு" என்னத்

தேறி அவளும் திருவுடம்பிற் பூச

ஊறிய கூனினை உள்ளே ஒடுங்க அன்று

ஏற உருவினாய்!

(நாறிய = வாசனை மிக்க, சாந்தம் = சந்தனம், இறை = கொஞ்சம், நல்கு = தா)

- பெரியாழ்வார்

இவற்றிலிருந்து, குங்குமமும் சந்தனமும் மருத்துவச் சிறப்போடு தெய்வீகச் சிறப்பையும் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறியலாம்.

'அப்பி', 'மட்டித்து' என்னும் சொற்கள், குங்குமத்தையும் சந்தனத்தையும் தாராளமாக எடுத்து இடுவதைக் குறிக்கின்றன.

இதுவரை சூடியிருந்த மலர்மாலைகளைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, குங்குமத்தையும் சந்தனத்தையுமே அணிந்துகொண்டவர்களாகிய கோதையும் கண்ணனும், அடுத்து யானைமேல் ஏறி ஊர்வலம் வருகின்றனர். அவர்கள் வலம் வரும் வீதிகள் மணவிழாவின் பொருட்டு அங்கங்கே மங்கலத் தோரணங்களால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அத்தகைய மங்கல வீதிகளில்தான் முதல்முதலில் ஆயிரம் யானைகள் புடைசூழ வலம் செய்து கோதையை மணம் புரிய வந்தான் கண்ணன். அவ்வாறு ஆயிரம் யானைகளில் நண்பர்கள் அவனைச் சூழ்ந்திருக்க நேற்று வலம் வந்த கண்ணன், இன்று திருமணத்திற்குப்பின் யானையின்மேல் தன்னுடன் மட்டும் வலம் வருவதை நினைத்துப் பெருமகிழ்வு கொள்கிறாள் கோதை.

11. ஆயனுக்காக

ஆயனுக்காகத் தான் கண்ட கனாவினை
வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர்க்கோன் கோதை சொல்
தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாயும் நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே.

சொற்பொருள்

வேயர் = வேயர் குலத்தவரால்

புகழ் = போற்றி வணங்கப்படும்

வில்லிபுத்தூர் கோன் = ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவராகிய பெரியாழ்வாரின்

கோதை = (புதல்வியாகிய) கோதை

ஆயனுக்கு = இடையனான கண்ணனுக்கு

ஆக = துணைவியானதாக

தான் கண்ட = தான் நேரில் கண்டுணர்ந்த

கனாவினை = கனவை

சொல் = சொல்லுவதற்காகப் பாடிய

தூய = பரிசுத்தமான

தமிழ் மாலை = தமிழ்ப் பாசுரங்கள்

ஈர் ஐந்தும் = பத்தையும்

வல்லவர் = ஓதி உணர்ந்தவர்கள்

வாயும் = நற்குணங்கள் வாய்க்கப் பெற்ற

நல் = சிறந்த

மக்களை = குழந்தைகளை

பெற்று = ஈன்று

மகிழ்வர் = இன்புற்று இருப்பார்கள்.

கருத்து

வேயர் குலத்தவரால் புகழ்ப்பட்டவராய்த் திருவில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவராக விளங்கும் பெரியாழ்வாருடைய திருமகளாகிய ஆண்டாள், தான் கோபால கிருஷ்ணனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டதாகக் கண்ட கனவைக் குறித்து அருளிச்செய்த தூய தமிழ் மாலையாகிய இந்தப் பத்துப் பாடல்களையும் பாராயணம் செய்பவர்கள் நற்பண்புகள் வாய்ந்த சிறந்த பிள்ளைகளைப் பெற்று மகிழ்வார்கள்.

பாடல் விளக்கம்

இப்பாசுரத்தில், முதலடியில் கோதை தான் கண்ட கனவின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறாள். இரண்டாம் அடியில், தன்னைப் பற்றி உரைக்கின்றாள். மூன்றாம் அடியில் 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் இந்தத் திருப்பதிகத்தின் பெருமையைக் கூறி, அதைப் பாராயணம் செய்வதால் வாய்க்கக்கூடிய நன்மைகளை இறுதி அடியில் விவரிக்கிறாள்.

கோதை தான் வாழும் திருவில்லிபுத்தூரை ஆயர்பாடியாகவும், தன்னை இடைப்பெண்ணாகவும், தன் தோழியரை ஆயர்குலத்து மகளிராகவும் வடபெருங்கோயிலுடையான் (வடபத்திரசாயி) சந்நிதியை நந்தகோபன் இல்லமாகவும், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாளை ஆயர்குலத்தில் தோன்றிய மணிவிளக்காகிய கண்ணனாகவும் பாவனை செய்து திருப்பாவையை அருளிச்செய்தாள். அதே பாவனையுடன் 'வாரணம் ஆயிரம்' பாடும் போதும் அச்சுதனை ஆயனாகப் பார்க்கின்றாள். முதல் பாசுரத்தில் 'நாரணன் நம்பி' என்று கண்ணனைப் பரமாத்மாவாகப் பார்த்தவள், திருமணத்திற்குப் பின் தனக்குரியவன் ஆன கண்ணனை உரிமையுடன் 'ஆயன்' என்றே அழைத்துப் பெருமைப்படுகிறாள்.

அத்தகைய ஆயனைக் கைத்தலம் பற்றுமாறு கண்ட கனவினை 'ஆயனுக்காகத் தான் கண்ட கனவு' என்று குறிப்பிடுகிறாள். 'ஆயனுக்காக' என்னும் சொல்லை 'ஆயனுக்கு + ஆக' என்று பிரித்துப் பார்த்தால் 'ஆயனுக்குத் துணைவியாகும்படி' என்று பொருள்படும்.

அடுத்து, தன்னைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, தன்னை 'வேயர் குலத்தில் தோன்றியவரும் வில்லிபுத்தூரின் தலைவருமாகிய பெரியாழ்வாரின் திருமகள்' என்று பெருமையுடன் கூறுகிறாள். 'வேயர்' என்றால் 'அந்தணர்' என்று பொருள். வேயர்குலத்தில் தோன்றிய கோதை, ஆடுமாடுகளை மேய்க்கும் இடையனாக ஆயர்குலத்தில் அவதரித்த கண்ணனை மணம்புரிய விரும்பினாள். அவ்வாறு கோபாலகிருஷ்ணனுக்காகக் குலகோத்திரங்களைப் பாராமல் அவனைச் சரணடைந்ததால் ஆயன் உருவில் இருக்கும் அச்சுதன் வெளிப்பட்டுவந்து கோதையின் கைத்தலம்பற்றி அருள்புரிந்தான். ஆயன் மேல் கொண்டிருந்த அளவற்ற

அன்பின் ஆற்றலால், தான் இருக்கும் இடத்திற்கு அவனை மணமகனாக வரவழைத்து மனத்தினால் மணந்து கொண்ட கனவின் சிறப்பைச் சொல்வதால் இதைத் 'தூய தமிழ்மாலை' என்று போற்றுகின்றாள் கோதை.

வாரணம் ஆயிரமாகிய இந்தத் தூய தமிழ்மாலை இரண்டு பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதல் பிரிவு முதல் ஐந்து பாசுரங்களைக் கொண்டது. இது திருமணத்துக்கு முன்பு நிகழும் சடங்குகளை விவரிக்கும். மற்ற ஐந்து பாசுரங்களைக் கொண்ட பிரிவு, திருமண நிகழ்வுகளைச் சொல்வது. இவ்வாறு அமைந்த பத்துப் பாசுரங்களையும் 'ஈர் ஐந்து' என்கிறாள்.

இந்தத் தமிழ்மாலையைப் பாடிப் பணியும் பக்தர்களை 'வல்லவர்' என்கிறாள் கோதை. 'பாடுபவர்', 'படிப்பவர்', 'கற்பவர்' என்று கூறாமல் 'வல்லவர்' என்று சொல்வதற்குச் காரணம் என்னவென்று பார்ப்போம். தம் நெஞ்சில் கொண்ட உறுதியாலும், உண்மையான அன்பாலும், உயர்வான பக்தியாலும் ஒருவர் கடவுளை அடைவது சாத்தியம் ஆகும். அவ்வாறு அவர்களுக்குக் கடவுளுடன் வாய்க்கும் உறவு கனவு நிலையில் ஏற்பட்டாலும், அந்தப் பந்தம் நனவில் வாய்த்ததைவிடப் பலமடங்கு சக்திவாய்ந்த பற்றாக ஏழேழ் பிறவியிலும் துணைவந்து காக்கும். இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வல்லவர்கள் தான் இந்தப் பாசுரங்களின் பலனை முழுமையாகப் பெற முடியும். அத்தகைய அன்பின் ஆழமும் தூய மனமும் கொண்டு இந்தப் பத்து பாடல்களையும் ஓதுபவர்களையே 'வல்லவர்' என்கிறாள் கோதை.

இவ்வாறு பாட வல்லவர்கள் பெறும் பேற்றை கடைசி அடியில் விவரிக்கும் போது, 'நல்ல மக்களைப் பெற்றெடுத்து மகிழ்வர்' என்கிறாள். அத்தகைய குழந்தைகளின் பெருமையைச் சொல்லும்போது 'வாயும் நன்மக்கள்' என்று சொல்கிறாள். வாயும் = வாய்க்கும். எந்தெந்த நலங்கள் வாய்க்கும் என்று குறிப்பிட்டு இங்கே சொல்லவில்லை ஆதலால், குழந்தைகளுக்கு என்னென்ன நற்குணங்கள் வாய்க்கவேண்டும் என்று நம் மனம் விரும்புகிறதோ, அந்தக் குணங்கள் அனைத்தும் வாய்க்கும் என்று அர்த்தம். இதன்மூலம், 'கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள்' என்னும் பேற்றைத் தான் பெற்றாற்போல், இப்பாசுரங்களைப் பாடவல்ல பெண்கள், நாரண நம்பியைப் போன்ற நலமுடையவர்களைத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவராக அடைந்து மகிழ்வர் என்றும் அருள்பாலிக்கின்றாள்.

இலக்கண விளக்கம்

நாச்சியார் திருமொழியில் அமைந்த 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் இந்தத் திருப்பதிகத்தின் பாவடிவம் 'கலிவிருத்தம்' ஆகும்.

கலி விருத்தம் என்பது நான்கு சீர்களையுடைய அளவடி நான்கினால் அளவொத்து அமைவது. அதாவது, ஒவ்வொரு அடியிலும் நான்கு சீர்களைக் கொண்டு, நான்கு அடிகளால் ஆன பாடல். நான்கடிகளும் ஒரே எதுகை பெறவேண்டும். முதல் சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் மோனை அமைதல் சிறப்பு.

வாரணம் ஆயிரத்தில் கலிவிருத்தத்தின் பொது விதிகளோடு, 'வெண்டளையால் வந்த கலிவிருத்தம்' என்னும் கலி விருத்த வகையின் சிறப்பு விதிகளும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இத்தகைய வெண்டளைக் கலிவிருத்தத்தின் விதிகளாவன:

- ஒவ்வொரு அடியிலும் வெண்டளை தவறாமல் மா, விளம், மாங்காய் ஆகிய சீர்கள் இருக்கும். விளங்காய்ச் சீர்கள் எங்கும் வராது.
- அடிகள் நடுவே தளை பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு அடிக்குள் வெண்டளை அமைந்திருந்தால் போதும்.
- இந்த இலக்கணம் அமைந்தால், ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒற்றை விட்டு எண்ணிப் பார்த்தால் நேர்முதலாகிய அடியில் பன்னிரண்டு எழுத்துகள் இருக்கும்,
- நிரைமுதலாகிய அடியில் பதின்மூன்று எழுத்துகள் இருக்கும்.

இவ்வாறு எழுத்துக்கணக்கை உடைய அடிகளைக் கட்டளை அடிகள் என்று சொல்வது வழக்கம். இவ்வடிகளைப் பெற்ற பாடல் அமைப்பை, 'கட்டளைக் கலிவிருத்தம்' என்று சொல்வர்.

அதனால், வாரணம் ஆயிரத்தின் பாவடிவத்தை 'வெண்டளையால் வந்த கட்டளைக் கலிவிருத்தம்' என்றும் குறிப்பிடலாம்.

துணை நின்ற நூல்கள்

ஆண்டாள் - டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன், 1994

*

ப்ரபந்த ரக்ஷை - நாச்சியார் திருமொழி உரை - ஸ்ரீ உத்தமூர் தி. வீரராகவாசார்யன்
ஸ்வாமிகள், 1954

*

முதலாயிரம், ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர், 1944

*

அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும், டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன், சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம், 1980

*

குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், சாமி. சிதம்பரனார், 1955

*

அபிதான சிந்தாமணி, Encyclopedia of Tamil Literature, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்,
2002

*

ஆழ்வார்கள் வரலாறு - 1, புலவர் கா.ர.கோவிந்தராச முதலியார், 1948

*

Sri Andal's Nacciyaar Thirumozhi - Annotated Commentary in English by: Srimati
Kalyani Krishnamachari and Sri Varadachari Sadagopan

என்னைப் பற்றி

தமிழார்வம் மிக்க கணிப்பொறியாளன். சென்னையைச் சேர்ந்தவன். தற்போது அமெரிக்காவில் பாஸ்டன் நகரில் வசித்து வருகிறேன்.

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், தேவாரம், கம்ப ராமாயணம் போன்ற நூல்களைப் படித்ததிலிருந்து தமிழில் மரபு சார்ந்த கவிதைகளைக் கற்றுணர வேண்டும் என்னும் ஆவல் எனக்குள் மேலோங்கி வந்தது. தமிழிலக்கணத்தை, குறிப்பாக யாப்பிலக்கணத்தை, புத்தகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்கள் மூலமாகக் கற்கத் தொடங்கினேன்.

நான் பயின்றவற்றை தமிழ் அன்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள, imayavaramban.com என்னும் வலைத்தளத்தை நடத்தி வருகிறேன். இத்தளத்தில் தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் தத்துவம் தொடர்பான கவிதை கட்டுரைகளைப் பதிவிடுகிறேன்.

என்னுடன் தொடர்புகொள்ள:

மின்னஞ்சல் : contactme@imayavaramban.com

FACEBOOK : <https://www.facebook.com/imayavarambanwriter>

PINTEREST : <https://www.pinterest.com/imayavarambanwriter>

வலைத்தளம் (Blog): <https://www.imayavaramban.com>

வெளியிடப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள்:

கோளறு பதிகம் - விளக்கவுரை

நால்வர் வெண்பா மாலை - கவிதை நூல் (பொருள் விளக்கத்துடன்)

வாரணம் ஆயிரம் - விளக்கவுரை (இப்புத்தகம்)

விரைவில் வெளிவரவிருக்கும் புத்தகங்கள்:

ஆழ்வார்கள் நான்மணிமாலை - கவிதை பதவுரை கருத்துரை

நல்லதோர் வீணை செய்தே - பாரதியார் கவிதை விளக்கக் கட்டுரைகள்

அன்புடன்,

இரா. இமயவரம்பன்